

STOSUNKI MIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM A PARLAMENTAMI NARODOWYMI NA MOCY TRAKTATU Z LIZBONY

SPRAWOZDANIE ROCZNE
2014–2015

Parlament Europejski

PL

PARLAMENTY W UNII EUROPEJSKIEJ

Podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska.

751 MEPs

Obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie UE w Parlamencie Europejskim.

Państwa członkowskie są reprezentowane w Radzie Europejskiej przez szefów państw lub rządów, a w Radzie przez rządy; szefowie państw lub rządów i rządy odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi albo przed swoimi obywatelami.

Parlamenty narodowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii poprzez...

...otrzymywanie informacji od instytucji UE i projektów prawa UE;

...zapewnianie poszanowania zasady pomocniczości;

...udział w mechanizmach oceny obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zaangażowanie w polityczną kontrolę Europolu i ocenę działalności Eurojustu;

...udział w procedurach przeglądu traktatów UE;

...otrzymywanie informacji o wnioskach o rozszerzenie UE;

...udział we współpracy międzyparlamentarnej między parlamentami narodowymi i z Parlamentem Europejskim.

Parlament Europejski i parlamenty narodowe wspólnie określają sposób organizacji i wspierania skutecznej i systematycznej współpracy międzyparlamentarnej w ramach UE.

Konferencja organów parlamentarnych wyspecjalizowanych w sprawach Unii może przedkładać wszelkie uwagi, które uzna za właściwe, pod rozagę Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Konferencja ta wspiera ponadto wymianę informacji i najlepszych praktyk między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim.

Sprawozdanie roczne 2014/ 2015 r.

**Stosunki pomiędzy Parlamentem Europejskim
a parlamentami narodowymi na mocy Traktatu z Lizbony**

Niniejsza publikacja została wydana przez Dyрекcję Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, stanowiącą część Dyrekcji Generalnej Parlamentu Europejskiego ds. Urzędu Przewodniczącego.

Dyrektor: Christine Verger, christine.verger@ep.europa.eu
Kierownik działu, Współpraca Międzyinstytucjonalna: Pekka Nurminen, pekka.nurminen@ep.europa.eu
Kierownik działu, Dialog Ustawodawczy: Patrizia Maria Prode, patrizia.prode@ep.europa.eu
Opracowanie: Michael Alfons, michael.alfons@ep.europa.eu
Zamknięto do druku w dniu 29 kwietnia 2016 r.

relnatparl@ep.europa.eu
www.europarl.europa.eu/relnatparl

Zdjęcie na okładce : Sesja inauguracyjna „Europejskiego tygodnia parlamentarnego” w 2015 r., Parlament Europejski, Bruksela, 3 lutego 2015 r.
Wszystkie zdjęcia i ilustracje – (c) Unia Europejska, 2016 r.

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi doradza organom politycznym, posłom i sekretariatowi Parlamentu Europejskiego w ramach współpracy instytucjonalnej i dialogu ustawodawczego z parlamentami narodowymi. Wspiera ona działania międzyparlamentarne, przyczynia się do wdrażania postanowień traktatu dotyczących współpracy międzyparlamentarnej w PE oraz służy fachową wiedzą w całym cyklu legislacyjnym oraz innych obszarach wchodzących w zakres kompetencji politycznych PE. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi działa jako centrum wiedzy, udostępniając informacje na temat parlamentów narodowych, oraz udziela administracji PE informacji dotyczących najlepszych praktyk stosowanych w parlamentach narodowych. Reprezentuje ona Parlament Europejski w administracyjnych sieciach współpracy międzyparlamentarnej. Zarządza kontaktami z urzędnikami reprezentującymi parlamenty narodowe w Brukseli oraz utrzymuje ścisłe kontakty z ich administracją.

SPRAWOZDANIE ROCZNE 2014/ 2015

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie wiceprzewodniczących PE odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi	4
1. Wprowadzenie	7
2. Najważniejsze wydarzenia i tendencje w zakresie współpracy międzyparlamentarnej	7
2.1. Wybory europejskie, nowy Parlament Europejski oraz nowa Komisja	7
2.2. Współpraca międzyparlamentarna dotycząca zarządzania gospodarczego	8
2.3. Współpraca międzyparlamentarna dotycząca polityki zagranicznej i bezpieczeństwa	12
2.4. Parlamenti narodowe w kontekście europejskim	14
3. Instytucjonalna współpraca parlamentarna	16
3.1. Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC)	16
3.2. Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej (KPPUE)	19
4. Posiedzenia międzyparlamentarne	22
4.1. Posiedzenia międzyparlamentarne – bardziej ukierunkowane wymiany poglądów między ekspertami	22
4.2. Wizyty dwustronne – elastyczna i skuteczna formuła	23
4.3. Wideokonferencje	24
5. Mechanizm wczesnego ostrzegania i nieformalny dialog polityczny	25
6. Narzędzia sprzyjające wymianie informacji i nawiązywaniu współpracy	27
6.1. Międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE – IPEX	27
6.2. Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)	28
6.3. Inne narzędzia	30
ZAŁĄCZNIKI	33
ZAŁĄCZNIK I – Posiedzenia COSAC – Tematy i główni prelegenci	33
ZAŁĄCZNIK II - Międzyparlamentarne posiedzenia organizowane przez komisje Parlamentu Europejskiego w Brukseli	37
ZAŁĄCZNIK III – Rola wizyt przedstawicieli parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim	39
ZAŁĄCZNIK IV - Dane dotyczące mechanizmu wczesnego ostrzegania	43
ZAŁĄCZNIK V - Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)	45

Wprowadzenie wiceprzewodniczących PE odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi

Niniejsze sprawozdanie jest czwartym sprawozdaniem rocznym w sprawie rozwoju stosunków pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi w kontekście postanowień Traktatu z Lizbony, opublikowanym przez Dyрекcję Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. Podczas gdy w poprzednim sprawozdaniu rocznym (2013/ 2014 r.) uwzględniono kilka wydarzeń z samego początku 2014 r., nie przygotowano odrębnego sprawozdania dotyczącego tego roku z uwagi na wybory do Parlamentu Europejskiego. Niniejsze sprawozdanie dotyczy zatem pozostałych wydarzeń z 2014 r., całego roku 2015 oraz wskazuje obecne tendencje we współpracy międzyparlamentarnej.

Współpraca międzyparlamentarna nie funkcjonuje w próżni, lecz zmienia się w zależności od bieżących wydarzeń politycznych. W ciągu ostatnich dwóch lat Unia Europejska doświadczyła – i nadal doświadcza – wielu wyzwań. Migracja, kryzys gospodarczy i finansowy, terroryzm, bezrobocie młodzieży, wojny i rewolty w naszym sąsiedztwie, a także zachodzące zmiany klimatu pokazują nam, jak wzajemnie powiązane i współzależne stały się nasze kraje oraz jak wciąż trudno nam niekiedy znaleźć wspólną odpowiedź na te wyzwania.

Wyzwania te zdominowały liczne debaty międzyparlamentarne w ciągu minionych dwóch lat. Parlament Europejski postrzega takie wymiany poglądów jako punkty łączące politykę europejską z polityką krajową, umożliwiające ich efektywne przenikanie się z korzyścią dla obu stron. Jak stwierdzono w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi, „mają one na celu w szczególności umożliwienie parlamentom narodowym uwzględnienia w debatach organów narodowych perspektywy europejskiej, a Parlamentowi Europejskiemu, w debatach europejskich, perspektyw poszczególnych krajów.”

W swojej rezolucji z 2014 r. Parlament Europejski podkreśla, że współpraca międzyparlamentarna ma na celu „wspieranie wymiany informacji oraz dobrych praktyk między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim w celu umożliwienia wszystkim z nich skutecznego kontrolowania i pełniejszego wkładu bez uszczerbku dla ich kompetencji”, „zagwarantowanie efektywnego wykonywania kompetencji parlamentarnych w kwestiach związanych z UE” oraz „wspieranie wymiaru parlamentarnego i autentycznie europejskiej polityki.”

Obecnie taka współpraca odbywa się w wielu różnych formach, w tym poprzez: konferencje i spotkania, wizyty i wideokonferencje, sieci internetowe oraz bazy danych. Podobnie jak w poprzednich latach Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi w 2014 i 2015 r. dołożyła wszelkich starań, aby posłowie i pracownicy Parlamentu Europejskiego mieli do dyspozycji właściwe narzędzia służące zacieśnieniu ich współpracy z parlamentami narodowymi. Zindywidualizowane usługi świadczone przez Dyrekcję obejmują szeroki wachlarz działań: od przygotowania not informacyjnych i komunikatów przez organizację posiedzeń i wideokonferencji do utrzymywania sieci informacyjnych, takich jak IPEX i ECPRD, lub nowych aplikacji, takich jak baza „pokrewnych komisji” czy też odnowiona baza dokumentów parlamentów narodowych „Connect”.

Jesteśmy głęboko przekonani, że współpraca międzyparlamentarna może przyczynić się do budowania mostów i propagowania wspólnego zrozumienia w tych trudnych czasach, mamy też pewność, że sprawozdanie to jednoznacznie pokazuje szeroki zakres i przekrojowość, jakie współpraca ta obecnie osiągnęła.

Ramón Luis Valcárcel Siso
Wiceprzewodniczący

Anneli Jäätteenmäki
Wiceprzewodnicząca

1. Wprowadzenie

Niniejsze sprawozdanie roczne opiera się na poprzednich sprawozdaniach wydanych przez Dyрекcję ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. Przedstawia najważniejsze wydarzenia i tendencje w zakresie współpracy międzyparlamentarnej w ciągu ostatnich dwóch lat, a następnie bardziej szczegółowo analizuje instytucjonalną współpracę parlamentarną i międzyparlamentarne spotkania, które odbyły się w tym okresie.

Po części relacjonującej zaawansowanie prac następują rozdziały dotyczące mechanizmu wczesnego ostrzegania, nieformalnego dialogu politycznego oraz narzędzi wymiany informacji i nawiązywania kontaktów. Szczegółowe informacje statystyczne przedstawiono w załącznikach.

Poprzednie sprawozdania roczne, a także bieżące wydarzenia, publikacje oraz statystyki są dostępne na stronie internetowej Dyrekcji Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi: www.europarl.europa.eu/relnatparl.

2. Najważniejsze wydarzenia i tendencje w zakresie współpracy międzyparlamentarnej

2.1. Wybory europejskie, nowy Parlament Europejski oraz nowa Komisja

W 2014 r. scenę polityczną Unii Europejskiej zdominowały majowe wybory do Parlamentu Europejskiego oraz powołanie nowej Komisji Europejskiej w listopadzie. Po raz pierwszy w historii oba te wydarzenia połączył proces tzw. „wiodących kandydatów”, w którym grupy polityczne prowadząc kampanię wyborczą proponowały kandydatów na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej.

Same wybory do Parlamentu Europejskiego również dały okazję do podsumowania i dalszego rozwijania stosunków z parlamentami narodowymi. W imieniu Komisji Europejskiej nowy przewodniczący Jean-Claude Juncker podkreślił, że relacja łącząca Komisję z Parlamentem Europejskim jest źródłem jej demokratycznej legitymacji, a także ogłosił zamiar ustanowienia nowego partnerstwa z parlamentami narodowymi.

Podobnie jak w 2009 r. Parlament Europejski wykorzystał zakończenie kadencji do podsumowania współpracy międzyparlamentarnej i przedstawienia propozycji jej dalszego rozwoju. Na podstawie sprawozdania przygotowanego przez przewodniczącą parlamentarnej Komisji Spraw Konstytucyjnych Carla Casiniego, Parlament Europejski przyjął w dniu 16 kwietnia 2014 r. rezolucję w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi (2013/2185(INI)). W tej samej rezolucji Parlament Europejski wyraził zadowolenie z działań, które zostały podjęte od momentu wejścia w życie traktatu lizbońskiego, by zacieśnić współpracę między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim.

W rezolucji przedstawiono też kilka propozycji dotyczących pogłębienia tego dialogu. Dla przykładu: zacieśnienie współpracy między sprawozdawcami w zakresie poszczególnych kwestii legislacyjnych lub regularne, tematycznie uporządkowane i efektywne posiedzenia grup politycznych i europejskich partii politycznych w ramach współpracy międzyparlamentarnej na szczeblu UE. Parlament Europejski podkreślił również, że współpraca międzyparlamentarna musi zawsze dążyć do jednoczenia właściwych osób we właściwym momencie, by zająć się właściwymi sprawami w znaczący sposób, umożliwiając

wzbogacenie decyzji podejmowanych w różnych obszarach kompetencji „wartością dodaną” prawdziwego dialogu i należytej debaty, a także wyraził pogląd, że Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC) powinna pozostać forum regularnej wymiany poglądów, informacji i najlepszych praktyk w zakresie praktycznych aspektów kontroli parlamentarnej.

Parlament Europejski zapewnił stały dialog z parlamentami narodowymi w okresie wyborów i aktywnie uczestniczył w pracach instytucjonalnych posiedzeń międzyparlamentarnych organizowanych w parlamentach państw członkowskich UE, na przykład podczas Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE, która odbyła się w Wilnie w kwietniu 2014 r., czy w posiedzeniu plenarnym COSAC, które odbyło się w Atenach w czerwcu 2014 r.

Pomimo naturalnego spadku liczby posiedzeń międzyparlamentarnych organizowanych przez komisje Parlamentu Europejskiego w okresie wyborczym, po wyborach przybycie dużej liczby nowych posłów, powoływanie parlamentarnych komisji oraz napięty program polityczny na szczeblu europejskim stały się nowym impulsem dla działalności międzyparlamentarnej w Parlamencie Europejskim. W 2015 r. komisje zorganizowały więcej debat z udziałem parlamentów narodowych niż w większości lat ubiegłych, co objęło też inne działania, takie jak wizyty delegacji lub wideokonferencje. Zmiany te opisano bardziej szczegółowo w rozdziale 4 dotyczącym spotkań międzyparlamentarnych, natomiast szczegółowe informacje statystyczne przedstawiono w załącznikach.

W przypadku nowej Komisji Europejskiej „szczególne partnerstwo” z Parlamentem Europejskim zajęło poczesne miejsce w jej programie prac, podobnie jak stosunki z parlamentami narodowymi. W pismach, jakie po wyborze w 2014 r. na stanowisko przewodniczącego Komisji Jean-Claude Juncker skierował do kandydatów na komisarzy, podkreślił on, że „relacja Komisji z Parlamentem Europejskim jest źródłem naszej legitymacji demokratycznej”. W odniesieniu do parlamentów narodowych przewodniczący Jean-Claude Juncker podkreślił, że pragnie, by „wszyscy komisarze zaangażowali się w nowe partnerstwo z parlamentami narodowymi”.

Komisja podsumowała to zobowiązanie w swoim programie prac na rok 2016, przyjętym dnia 27 października 2015 r., w którym stwierdzono: „w minionym roku wzmocniliśmy zaangażowanie Komisji i zintensyfikowaliśmy jej dialog z parlamentami narodowymi, co przekłada się zarówno na spotkania i wymianę poglądów z komisjami parlamentarnymi, jak i na odnowione zobowiązanie do prowadzenia dialogu politycznego na temat projektów wniosków”, a także ogłosiła, że zamierza „rozвивać tę współpracę w 2016 r., podejmując dalsze kroki mające na celu zapewnienie, aby parlamenty narodowe miały silną pozycję w polityce europejskiej.”

2.2. Współpraca międzyparlamentarna dotycząca zarządzania gospodarczego

W ciągu ostatnich dwóch lat Parlament Europejski i parlamenty narodowe dalej intensyfikowały swój dialog w obszarze zarządzania gospodarczego. W oparciu o wnioski z Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej z kwietnia 2015 r. Międzyparlamentarna Konferencja ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej przyjęła swój regulamin wewnętrzny w dniu 10 listopada 2015 r. w Luksemburgu. To porozumienie w kwestiach proceduralnych powinno pozwolić Konferencji skoncentrować się w pełni na meritum przyszłych wyzwań politycznych.

Chociaż podstawowe zasady legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności muszą być zagwarantowane na szczeblu, na którym podejmuje się i wdraża decyzje, Parlament Europejski od dawna uważa, że współpraca międzyparlamentarna ma do odegrania istotną rolę uzupełniającą w celu wymiany pomysłów i najlepszych praktyk w obszarze zarządzania gospodarczego. W tym kontekście warto spojrzeć na rozwój tej współpracy w sposób bardziej szczegółowy, mimo że poprzedza to okres sprawozdawczy objęty niniejszą publikacją.

Kontekst

W marcu 2011 r. w następstwie kryzysu finansowo-gospodarczego Komisja Gospodarcza i Monetarna Parlamentu Europejskiego zorganizowała posiedzenie z udziałem parlamentarzystów krajowych w celu omówienia ich doświadczeń z pierwszego „europejskiego semestru”, tj. unijnego rocznego cyklu kierowania polityką gospodarczą i nadzoru nad nią rozpoczętego w tym czasie. Z inicjatywy swojej Komisji Gospodarczej i Monetarniej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Budżetowej Parlament Europejski zorganizował w lutym 2012 r. międzyparlamentarne posiedzenie poświęcone europejskiemu semestrowi na rzecz koordynacji polityki gospodarczej. W styczniu 2013 r. wydarzenie to zyskało szerszy wymiar, zmieniono jego nazwę na „Europejski Tydzień Parlamentarny” i od tamtej pory jest ono organizowane z początkiem każdego roku.

Artykuł 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej („pakt fiskalny”) przewiduje organizację „konferencji przedstawicieli odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego i przedstawicieli odpowiednich komisji parlamentów narodowych [mającą] na celu omówienie polityk budżetowych oraz innych kwestii będących przedmiotem niniejszego Traktatu”. Podczas Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w Nikozji w kwietniu 2013 r. osiągnięto porozumienie w sprawie wykonania postanowień ww. artykułu Traktatu. Międzyparlamentarna Konferencja, o której mowa w art. 13 paktu fiskalnego, zebrała się w związku z tym po raz pierwszy w dniach 16–17 października 2013 r. w Wilnie, a zorganizował ją litewski parlament.

Istotne wydarzenia w 2014 r.

Druga konferencja na mocy art. 13 została zorganizowana wspólnie przez Parlament Europejski i parlament grecki w Brukseli. Pod nazwą „Europejski Tydzień Parlamentarny” konferencja ta została połączona z międzyparlamentarnym posiedzeniem w sprawie europejskiego semestru, zorganizowanym przez Parlament Europejski. W dniach od 20 do 22 stycznia 2014 r. Europejski Tydzień Parlamentarny zgromadził około 140 posłów do parlamentów narodowych, 60 posłów do Parlamentu Europejskiego oraz 100 urzędników z parlamentów narodowych.

W jego ramach wystąpili prelegenci wysokiego szczebla, tacy jak przewodniczący Parlamentu Europejskiego Martin Schulz, przewodniczący parlamentu Grecji Vangelis Meimarakis, przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso, przewodniczący Rady Europejskiej Herman Van Rompuy i przewodniczący Bundestagu Norbert Lammert. Tematy debat objęły: korygowanie zaburzeń równowagi makroekonomicznej w Europie, legitymację demokratyczną programów dostosowań makroekonomicznych, wspieranie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie czy lepszy nadzór fiskalny w UGW.

Trzecia konferencja została zorganizowana przez włoski parlament w dniach 29–30 września 2014 r. w Rzymie. Delegacja Parlamentu Europejskiego na tę konferencję składała się z 14 posłów, a współprzewodniczyli jej wiceprzewodniczący Olli Rehn i przewodniczący Komisji

Gospodarczej i Monetarnej Roberto Gualtieri. Debaty skupiły się na roli inwestycji w pobudzaniu wzrostu, unijnych narzędziach zarządzania gospodarczego i finansowego, unii bankowej oraz koordynacji europejskiej polityki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki cyfrowej. Na ostatniej sesji obrad omówiono projekt regulaminu tej konferencji.

Istotne wydarzenia w 2015 r.

Europejski Tydzień Parlamentarny 2015 odbył się w dniach 3–4 lutego 2015 r. w Parlamencie Europejskim w Brukseli. Przybyło na niego około 70 posłów do PE i 110 parlamentarzystów z całej UE, aby przedyskutować kwestie gospodarcze, budżetowe i społeczne.

W ramach Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego odbyły się dwa wydarzenia. Pierwszym z nich było posiedzenie międzyparlamentarne na temat cykli europejskiego semestru 2014 i 2015 w kontekście opracowywania sprawozdań Parlamentu Europejskiego dotyczących priorytetów na następny cykl semestru europejskiego na podstawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego. Celem tego posiedzenia było zwiększenie demokratycznego wymiaru procesu decyzyjnego w UE oraz zacieśnienie współpracy parlamentów narodowych z Parlamentem Europejskim, aby kontrolować działania władzy wykonawczej na szczeblu krajowym i europejskim w ramach cyklu semestru europejskiego.

Drugim wydarzeniem była Międzyparlamentarna Konferencja na podstawie art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej. Współorganizatorami i współprzewodniczącymi tej konferencji był Parlament Republiki Łotewskiej oraz Parlament Europejski. W jej programie przewidziano omówienie kwestii objętych zakresem art. 13 paktu fiskalnego, z naciskiem na nowy plan infrastrukturalny Unii Europejskiej, najlepsze praktyki we wdrażaniu paktu fiskalnego oraz wymiar społeczny unii gospodarczej i walutowej.

Prelegentami podczas Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego 2015 byli: przewodniczący Parlamentu Europejskiego Martin Schulz, przewodniczący parlamentu łotewskiego Ināra Mūrniece, przewodniczący Komisji Europejskiej Jean-Claude Juncker oraz europejski komisarz odpowiedzialny za sprawy gospodarcze i finansowe oraz podatki i cła – Pierre Moscovici.

Jesienne posiedzenie „konferencji na mocy art. 13” zorganizowała luksemburska Izba Deputowanych w dniach 9–10 listopada w Luksemburgu. Delegacja Parlamentu Europejskiego na tę konferencję składała się z 12 posłów, a przewodniczył jej przewodniczący Komisji Gospodarczej i Monetarnej PE, Roberto Gualtieri. Debaty dotyczyły wymiaru społecznego UGW, kontroli parlamentarnej oraz uczciwej konkurencji podatkowej i wzrostu gospodarczego. Do najważniejszych prelegentów należeli przewodniczący Izby Deputowanych Luksemburga Mars di Bartolomeo, premier Luksemburga Xavier Bettel, a także poseł do PE Alain Lamassoure i Robert Gualtieri.

Po długich negocjacjach i w oparciu o zasady uzgodnione przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w kwietniu 2015 r. w Rzymie, Międzyparlamentarna Konferencja przyjęła w Luksemburgu również swój regulamin wewnętrzny. Przepisy te stanowią, iż „Konferencja, zgodnie z art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, nosi nazwę „Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej” (...)

Zgodnie z regulaminem Międzyparlamentarna Konferencja „zapewni ramy na potrzeby debaty oraz wymiany informacji i wzorcowych sposobów wdrażania postanowień Traktatu w celu zacieśnienia współpracy między parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim oraz wsparcia mechanizmów demokratycznej odpowiedzialności w obszarze zarządzania gospodarczego i polityki budżetowej w UE, w szczególności w kontekście unii gospodarczej i walutowej, z uwzględnieniem wymiaru społecznego i bez uszczerbku dla kompetencji parlamentów państw członkowskich UE.”

Regulamin przewiduje także, że Międzyparlamentarna Konferencja będzie zwoływana co najmniej dwa razy w roku, w koordynacji z cyklem europejskiego semestru. W pierwszym półroczu każdego roku Konferencja będzie odbywać się w Brukseli, a jej współorganizatorami i współprzewodniczącymi będzie parlament państwa sprawującego prezydencję oraz Parlament Europejski. W drugim półroczu każdego roku Konferencja będzie odbywać się w państwie członkowskim sprawującym prezydencję w UE, a przewodniczyć jej będzie parlament państwa sprawującego prezydencję.

Poprawki do tego regulaminu są przedmiotem decyzji na zasadzie konsensusu i „muszą być zgodne z ramami określonymi przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej.” Według wytycznych dotyczących współpracy międzyparlamentarnej, które zostały uzgodnione przez przewodniczących parlamentów narodowych i Parlament Europejski w Lizbonie w 2008 r. Konferencja Przewodniczących „nadzoruje koordynację międzyparlamentarnych działań UE”. Dlatego szczególnie ważne było to, by Parlament Europejski ujął wyraźne odniesienie do ram ustanowionych przez Konferencję Przewodniczących we wspomnianym regulaminie.

To porozumienie w kwestiach proceduralnych powinno pozwolić Konferencji skoncentrować się w pełni na meritum przyszłych wyzwań politycznych. Dowodem na to były dyskusje tematyczne podczas pierwszej Międzyparlamentarnej Konferencji zorganizowanej po wejściu w życie jej regulaminu. Dnia 17 lutego 2016 r. Stany Generalne Niderlandów wraz z Parlamentem Europejskim zaprosiły parlamenty narodowe na Międzyparlamentarną Konferencję ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej. Dnia 16 lutego 2016 r. Parlament Europejski zaprosił również parlamenty narodowe na posiedzenie międzyparlamentarne w sprawie cykli europejskiego semestru 2015/2016. Oba te wydarzenia stanowiły część Europejskiego Tygodnia Parlamentarnego w 2016 r. i uczestniczyło w nich około 45 posłów do Parlamentu Europejskiego, 130 posłów z parlamentów krajowych oraz 120 urzędników towarzyszących.

Dialog międzyparlamentarny na temat gospodarki i powiązanych z nią kwestii nadal toczył się poza Europejskim Tygodniem Parlamentarnym i Międzyparlamentarną Konferencją. W ciągu ostatnich dwóch lat komisje Parlamentu Europejskiego kontynuowały praktykę organizowania wraz ze swymi odpowiednikami z parlamentów narodowych ukierunkowanych debat. We wrześniu 2014 r. i 2015 r. Komisja Gospodarcza i Monetarna zorganizowała coroczną wymianę poglądów z parlamentami narodowymi, aby omówić swój projekt sprawozdania w sprawie europejskiego semestru. W czerwcu 2015 r. Komisja Specjalna Parlamentu Europejskiego ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (TAXE) również zwróciła się do parlamentów narodowych, zapraszając je do wymiany poglądów na temat agresywnego planowania podatkowego a kontroli demokratycznej: jaka rola parlamentów?

2.3. Współpraca międzyparlamentarna dotycząca polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPZiB/ WPBiO) jest międzyparlamentarnym forum prowadzenia debaty na temat unijnej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony. Organizowana dwa razy w roku przez parlament państwa członkowskiego UE sprawującego rotacyjną prezydencję Rady, w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, Konferencja ta gromadzi regularnie około 100 parlamentarzystów z całej UE. Ponadto Komisja Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego często zaprasza parlamenty krajowe do uczestniczenia w swoich posiedzeniach w Brukseli, uzupełniając tym samym dialog międzyparlamentarny w tym ważnym obszarze polityki.

W 2014 r. czwarta i piąta Międzyparlamentarna Konferencja ds. WPZiB/ WPBiO odbyła się w Atenach (3–4 kwietnia) i w Rzymie (5–7 listopada). W 2015 r. szósta i siódma Międzyparlamentarna Konferencja odbyła się w Rydze (4–6 marca) i w Luksemburgu (5–6 września). Delegacji Parlamentu Europejskiego uczestniczącej w tych posiedzeniach przewodniczył Elmar Brok, przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych.

Istotne wydarzenia w 2014 r.

W Atenach, dyskusje skupiły się wokół Partnerstwa Wschodniego, ze szczególnym uwzględnieniem kryzysu na Ukrainie, południowego sąsiedztwa (Syria, Egipt i Bliski Wschód), a także na działaniach następczych posiedzenia Rady Europejskiej ds. obronności z 2013 r., w szczególności na wymiarze morskim i roli parlamentów w rozmieszczaniu sił wojskowych w ramach WPBiO. Zorganizowano trzy warsztaty zatytułowane „Unijna strategia bezpieczeństwa morskiego – morski wymiar WPBiO”, „Rozwój wydarzeń na Bliskim Wschodzie” oraz „Rozmieszczenie sił wojskowych w ramach WPBiO – procedury i praktyki podejmowania decyzji parlamentarnych”.

Piąta Konferencja w Rzymie była pierwszą konferencją po wyborach europejskich w 2014 r., z udziałem nowej wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej Federiki Mogherini. Omawiano głównie problematykę Ukrainy, Syrii i Iraku, Bliskiego Wschodu, Libii, grup bojowych UE, stosunków UE–Afryka oraz Bałkanów Zachodnich. Następnym etapem było zorganizowanie trzech specjalistycznych warsztatów zatytułowanych „Przyszłość grup bojowych UE”, „Stosunki UE–Afryka” oraz „Stabilność regionalna a rozszerzenie o Bałkany Zachodnie”.

Podczas Międzyparlamentarnej Konferencji w Rzymie zamknięto przegląd funkcjonowania Konferencji, rozpoczęty zgodnie z decyzjami Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE oraz wnioskami z pierwszej Międzyparlamentarnej Konferencji w 2012 r. Postanowiono, że Międzyparlamentarna Konferencja powinna być nadal organizowana zgodnie z postanowieniami obecnego regulaminu oraz że powinno się położyć nacisk na poprawę najlepszych praktyk dotyczących przebiegu Międzyparlamentarnej Konferencji. Zatwierdzono dokument w sprawie „najlepszych praktyk”, przedstawiający dodatkowe wytyczne do wdrażania przepisów, a ponadto podkreślono kluczową rolę Parlamentu Europejskiego w Międzyparlamentarnej Konferencji. Na posiedzeniu w Rzymie w kwietniu 2015 r. Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE z zadowoleniem przyjęła zakończenie tego przeglądu.

Istotne wydarzenia w 2015 r.

Podczas posiedzenia w Rydze głównymi tematami poruszonymi podczas Międzyparlamentarnej Konferencji były: walka z międzynarodowym terroryzmem i radykalizacją, sytuacja na Ukrainie, europejskie sąsiedztwo (Partnerstwo Wschodnie/ szczyt w Rydze, południowe sąsiedztwo/ region śródziemnomorski i Bliski Wschód) oraz WPBiO, w szczególności posiedzenie Rady Europejskiej ds. obronności w czerwcu 2015 r. Cztery specjalistyczne warsztaty poświęcono „Szczytowi w Rydze – ponownemu zdefiniowaniu Partnerstwa Wschodniego”, „Europejskiej reakcji na niestabilność i zagrożenia w południowej części basenu Morza Śródziemnego i na Bliskim Wschodzie”, „Wojnie hybrydowej – nowemu wyzwaniu w zakresie bezpieczeństwa dla Europy” oraz „Wyzwaniom i rozwiązaniom dotyczącym rozmieszczania unijnych grup bojowych”.

Dyskusje podczas konferencji we wrześniu 2015 r. w Luksemburgu zostały zdominowane przez problem migracji, sytuację w europejskim sąsiedztwie, przegląd EPS, unijną strategię bezpieczeństwa, obronność oraz wpływ zmian klimatu na bezpieczeństwo. Pierwsza sesja plenarna na temat europejskiej polityki sąsiedztwa i priorytetów oraz strategii w obszarze WPZiB/ WPBiO była w dużej mierze zdominowana przez problem migracji oraz ostatnie wydarzenia w sąsiedztwie Europy. W debacie poruszono również inne kwestie dotyczące WPZiB/ WPBiO, łącznie z przygotowaniem nowej globalnej strategii UE w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, a wysoka przedstawiciel/ wiceprzewodnicząca podkreśliła w tym kontekście, że z zadowoleniem przyjmie wkład parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego. Druga sesja plenarna poświęcona była zmianie klimatu w kontekście bezpieczeństwa. Zorganizowano równoległe trzy specjalistyczne warsztaty skoncentrowane na bardziej funkcjonalnym zarządzaniu przepływami migracyjnymi, umacnianiu cywilnych misji WPBiO, a także nadzorowaniu działań podjętych w następstwie konkluzji Rady Europejskiej ds. obronności z czerwca 2015 r.

W następstwie wystosowanego przez wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą apelu o zgłaszanie pomysłów i propozycji dotyczących nowej globalnej strategii UE przewodniczący delegacji Izby Deputowanych Luksemburga na Międzyparlamentarną Konferencję skierował po konferencji do wszystkich parlamentów narodowych pismo z wnioskiem o ich uwagi. Luksemburska Izba Deputowanych zebrała uwagi parlamentów i przesłała je do wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej w grudniu 2015 r.

Poza posiedzeniami Międzyparlamentarnej Konferencji Komisja Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego często zaprasza swoich odpowiedników z parlamentów krajowych do Brukseli. W grudniu 2014 r. Parlament zorganizował międzyparlamentarne posiedzenie komisji zatytułowane „Plan działań zewnętrznych UE – Bałkany Zachodnie”. Na posiedzeniu w maju 2015 r. skoncentrowano się na temacie „Przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa – perspektywy na posiedzeniu Rady Europejskiej ds. obronności w czerwcu 2015 r.”, a w listopadzie 2015 r. posłowie do parlamentów narodowych i posłowie do PE dyskutowali nad tematem „Wojny zastępcze w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej i działania następcze w związku z czerwcowym posiedzeniem Rady Europejskiej ds. obronności, w tym globalna strategia UE w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa”.

2.4. Parlamenty narodowe w kontekście europejskim

W ostatnich latach parlamenty narodowe przedstawiały różne sugestie dotyczące poprawy sposobu wykonywania swoich obecnych uprawnień i zainicjowały debatę na temat tworzenia nowych instrumentów mających na celu zaangażowanie parlamentów narodowych w proces decyzyjny UE. Parlament Europejski również wystąpił z wnioskiem o współpracę w zakresie wdrażania prawa UE.

Pojawiły się konkretne propozycje izb parlamentarnych dotyczące większej aktywności w tej dziedzinie, a mianowicie duńskiego parlamentu, holenderskiej Izby Reprezentantów i brytyjskiej Izby Lordów. Propozycje te objęły bardziej efektywne wykorzystanie kontroli zasady pomocniczości poprzez usprawnienie procedury „żółtej kartki” (między innymi poprzez wydłużenie okresu z 8 do 12 tygodni oraz dodając kontrolę proporcjonalności), rozważenie opcji tzw. „zielonej kartki”, umożliwiającej parlamentom narodowym przedstawianie propozycji dotyczących inicjatyw legislacyjnych, oraz umocnienie roli parlamentów narodowych w obszarze rocznego programu prac Komisji.

Propozycje te zostały po raz pierwszy omówione podczas nieformalnych spotkań klastrow lub grup roboczych, na które inne parlamenty narodowe zostały zaproszone przez inicjatorów w celu zbadania możliwych kierunków rozwoju. Łotewska i luksemburska prezydencja COSAC pozytywnie odpowiedziała na wniosek o rozwiązanie tych kwestii w ramach dwuletnich sprawozdań COSAC oraz poprzez zorganizowanie szczegółowych wymian poglądów na ten temat podczas posiedzeń COSAC (zob. rozdział 3.1).

Oprócz tych inicjatyw podejmowanych przez same parlamenty narodowe w listopadzie 2015 r. premier Zjednoczonego Królestwa David Cameron skierował pismo do przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska, w którym wskazał obszary, co do których oczekuje reform. W piśmie tym premier Zjednoczonego Królestwa zaproponował „nową zasadę, według której grupy parlamentów narodowych, działając wspólnie, mogą zablokować niepożądane wnioski ustawodawcze”, co powszechnie funkcjonuje pod nazwą „czerwona kartka”. Podczas posiedzenia w dniach 18–19 lutego 2016 r. Rada Europejska uzgodniła szereg kwestii, które objęły m.in. mechanizm w przypadku gdy „uzasadnione opinie o niezgodności projektu aktu ustawodawczego Unii z zasadą pomocniczości, przesłane w ciągu 12 tygodni od przekazania takiego projektu, stanowią ponad 55% głosów przyznanych parlamentom narodowym”. Ustalenia te „staną się skuteczne w dniu, w którym rząd Zjednoczonego Królestwa poinformuje sekretarza generalnego Rady, że Zjednoczone Królestwo postanowiło pozostać członkiem Unii Europejskiej.”

Znaczenie obowiązujących ram traktatowych i równowagi instytucjonalnej

Z punktu widzenia Parlamentu Europejskiego współpraca międzyparlamentarna może przyczynić się do produktywnej wymiany informacji, wspólnego zgłębiania problemów, wzajemnie korzystnego dialogu oraz płynniejszej transpozycji przepisów unijnych do prawa krajowego. Parlament Europejski wyraził swoją gotowość do zbadania możliwości dalszego rozwijania obecnie obowiązujących instrumentów w zakresie wprowadzenia w życie 1. i 2. protokołu do traktatu lizbońskiego oraz wzmocnienia dialogu między parlamentami narodowymi a instytucjami europejskimi, pod warunkiem, że odbędzie się to w ramach istniejących przepisów Traktatów oraz ogólnej równowagi instytucjonalnej na poziomie UE.

Propozycja Parlamentu Europejskiego dotycząca współpracy w zakresie wdrażania prawa UE

Mając na uwadze głębsze zaangażowanie parlamentów narodowych w debatę na temat kontroli i oceny prawodawstwa UE, Parlament Europejski dąży do rozwijania nowej formy współpracy. Liczy on na podjęcie wspólnego wysiłku na rzecz osiągnięcia bardziej świadomej oceny tego, czy ustawodawstwo UE jest prawidłowo stosowane w praktyce i w jakim zakresie przynosi pożądane rezultaty obywatelom, zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym. W czerwcu 2014 r. przewodniczący Parlamentu Europejskiego skierował pismo do swoich odpowiedników w parlamentach narodowych, konsultując się z nimi w sprawie propozycji zmiany istniejącego prawodawstwa UE, które zostało włączone do programu prac Komisji Europejskiej na rok 2014. Po tym pierwszy piśmie nastąpiły działania sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego w marcu i grudniu 2015 r. dotyczące programów prac Komisji Europejskiej na lata 2015 i 2016.

Informacje przedstawione w tych ramach powinny przyczynić się do przygotowania „ocen realizacji” dostarczanych właściwym komisjom Parlamentu Europejskiego przed rozpatrzeniem przez nie nowych przedmiotowych wniosków ustawodawczych; Należy również zwrócić uwagę na wszelkie inne informacje przekazane przez parlamenty narodowe – dotyczące wprowadzania w życie, stosowania lub skuteczności prawa UE – które mogłyby pomóc Parlamentowi Europejskiemu w opracowaniu bardziej szczegółowych „europejskich ocen wdrożenia”. Te kompilacje informacyjne przygotowane przez posłów i komisje Parlamentu Europejskiego są dostępne dla parlamentów narodowych i opinii publicznej na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego.

Parlament Europejski jest świadomy istnienia różnic pomiędzy krajowymi ramami konstytucyjnymi oraz faktu, że nie wszystkie parlamenty narodowe zajmują się kontrolą i oceną, ale pozostaje przekonany, że wymiana informacji dotyczących wdrażania i skuteczności prawa UE może stanowić bezcenną pomoc przy podejmowaniu decyzji dotyczących lepszego stanowienia prawa w UE. Dlatego też Parlament Europejski przewiduje ustanowienie nieformalnych ram, które umożliwią taką wymianę informacji na różne sposoby, np. za pośrednictwem dwustronnych kontaktów i wizyt studyjnych.

Inicjatywa ta jest bardzo przejrzystym sposobem na dalszą poprawę współpracy międzyparlamentarnej oraz między jednostkami administracji oraz ma na celu ugruntowanie kanałów komunikacji. Pomysł ten został przychylnie przyjęty po przedstawieniu go na posiedzeniu sekretarzy generalnych parlamentów UE w Rzymie w marcu 2015 r. COSAC również przyjęła z zadowoleniem ten nowy pomysł w swoim LIII wkładzie przyjętym na posiedzeniu w Rydze w czerwcu 2015 r., zauważając, że „parlamenty wyraziły powszechną gotowość do wymiany najlepszych praktyk oraz dzielenia się z Parlamentem Europejskim pomysłami dotyczącymi parlamentarnego monitorowania transpozycji, wdrażania i egzekwowania prawa UE, podkreślając stanowisko niektórych parlamentów krajowych, że taki monitoring leży w zakresie kompetencji organów wykonawczych lub Komisji Europejskiej”. Wspomniano też o gotowości do zacieśnienia współpracy z Parlamentem Europejskim w zakresie wybranych projektów ustawodawczych, jak wyraźnie podkreślono: „między innymi przez rozwój współpracy sprawozdawców Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych”.

Ścisła integracja europejska: dalsze działania

Spotykający się na posiedzeniu w Rzymie w dniu 14 września 2015 r. przewodniczący włoskiej Izby Deputowanych, francuskiego Zgromadzenia Narodowego, niemieckiego

Bundestagu oraz Izby Deputowanych Luksemburga oświadczyli, że są przekonani o tym, iż należy ożywić proces integracji europejskiej.

Czterej przewodniczący parlamentów podpisali oświadczenie w sprawie „ściślejszej integracji europejskiej: dalszych działań”, w którym podkreślono, że „potrzeba więcej, a nie mniej Europy, aby odpowiedzieć na wyzwania, przed którymi stoimy zarówno wewnętrznie, jak i zewnętrznie.” W oświadczeniu tym stwierdzono, że potrzebna jest „większa integracja polityczna”, „wzmacnianie europejskiej unii gospodarczej i walutowej (UGW) oraz jej wymiaru społecznego”, a także „ściślejsze przestrzeganie wizji ojców–założycieli”.

W kolejnych miesiącach oświadczenie to podpisało kilku innych przewodniczących parlamentów narodowych, a przewodniczący Parlamentu Europejskiego Martin Schulz z zadowoleniem przyjął tę inicjatywę. W chwili sporządzania niniejszego sprawozdania oczekuje się, że oświadczenie to zostanie omówione podczas posiedzenia Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej w Luksemburgu w 2016 r.

3. Instytucjonalna współpraca parlamentarna

3.1. Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej (COSAC)

COSAC (Konferencja Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej) została utworzona w listopadzie 1989 r. w Paryżu. Wyjątkowość tego gremium polega na tym, iż jest to jedyne forum współpracy międzyparlamentarnej, o którym wspomniano w Traktacie (protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej). Parlament narodowy państwa członkowskiego sprawującego rotacyjną prezydencję w Radzie odgrywa przewodnią rolę w określaniu kierunku działań oraz pracy COSAC. COSAC jest wspierana przez trojkę prezydencji, której Parlament Europejski jest stałym członkiem, a ponadto może liczyć na wsparcie organizacyjne zapewniane przez niewielki sekretariat mieszczący się w Parlamencie Europejskim i prowadzony przez urzędnika oddelegowanego przez parlament narodowy („stałego członka”).

W 2014 i 2015 r. odnotowano tendencję wzrostową, potwierdzającą międzyparlamentarny charakter debat COSAC, dzięki zaproszeniu większej liczby parlamentarzystów w roli kluczowych prelegentów, a mniejszej liczby przedstawicieli krajowych i europejskich organów wykonawczych. Zmiany te były zainicjowane i popierane przez Parlament Europejski jako członka „trojki” COSAC (parlamenty poprzedniej, obecnej i przyszłej prezydencji oraz Parlament Europejski). Warto zauważyć, że wszystkie prezydencje dążyły do umocnienia nie tylko zasady zrównoważonego wyboru tematów i głównych prelegentów, lecz także składu paneli roboczych oraz sposobu, w jaki przeprowadzano debaty. Delegaci mieli też możliwość uczestniczyć i współdziałać w ramach różnorodnych wydarzeń towarzyszących, np. w ramach procedury „pytań z sali” w celu ożywienia wymiany poglądów, oraz w dodatkowej prezentacji inicjatyw parlamentów narodowych.

Wybór tematów wykazał gotowość prezydencji do uznania COSAC za odpowiednie forum dla otwartej i powszechnej debaty na temat najważniejszych wydarzeń w UE i na arenie międzynarodowej. Unijna polityka zagraniczna i polityka sąsiedztwa, a także polityka handlowa, energetyczna i gospodarcza były ważnym punktem porządku obrad, z wyraźnym zamiarem wniesienia wkładu w dyskusje innych specjalistycznych konferencji

międzyparlamentarnych, w sposób zrównoważony i w pełni respektujący ich odnośne mandaty, a co za tym idzie – unikając bezproduktywnego powielania działań lub wzajemnej konkurencji. Wybory europejskie w 2014 r. i piąta rocznica wejścia w życie traktatu lizbońskiego również wywarły wpływ na ustalanie programu prac.

Zgodnie z niedawno ugruntowaną tradycją obecność delegacji Parlamentu Europejskiego podczas prac COSAC nabrała większego znaczenia: w czasie prezydencji greckiej, włoskiej, łotewskiej i luksemburskiej 10 posłów do PE – wiceprzewodniczących, przewodniczących komisji i sprawozdawców – zaproszono do wystąpienia na forum COSAC jako głównych prelegentów, a dwóch posłów zaproszono w charakterze „kluczowych podmiotów”. Ich wystąpienia i wkład w późniejsze debaty dostarczyły nieocenionych informacji na temat stanowiska Parlamentu Europejskiego w kwestiach obejmujących zagadnienia od kryzysu na Ukrainie, przez strategie polityczne UE w regionie Morza Śródziemnego i Europy Wschodniej aż do polityki UE w zakresie energii i handlu czy przeglądu strategii Europa 2020.

Posłowie do PE wystąpili także jako główni prelegenci w kwestiach instytucjonalnych, takich jak: stosunki między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi; legitymacja demokratyczna i pierwszoplanowa rola Europy; przyszłość demokracji ponadnarodowej pięć lat po wejściu w życie Traktatu z Lizbony; wieloletni program prac Komisji Europejskiej i rola parlamentów. Tematy zapisane w kalendarzu posiedzeń plenarnych były również często poruszane w sprawozdaniach półrocznych opracowywanych z udziałem wszystkich parlamentów narodowych, a wnioski wypływające z tych sprawozdań należycie odzwierciedlono w przyjętym dokumencie „Wkład i wnioski”.

Przy wielu okazjach różne delegacje parlamentów narodowych chwaliły Parlament Europejski i dziękowały mu za jego stałe i aktywne wsparcie dla integracji makroregionalnej, decydujący wkład w znaczne usprawnienie pakietu spójności na lata 2014–2020 oraz osiągnięcie porozumienia końcowego, a także za rezolucję z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sytuacji na Ukrainie. Ponadto rolę Parlamentu Europejskiego w sprawowaniu kontroli nad agencjami UE uznano w LII Wkładzie i wnioskach.

W ostatnich latach ugruntowała się również istniejąca tendencja do informowania COSAC – w formie oficjalnych pism lub krótkich wystąpień – o wyniku wspólnych posiedzeń, które przed każdym posiedzeniem plenarnym COSAC odbywają przedstawiciele komisji do spraw UE niektórych parlamentów krajowych¹. Ich wkład był przyjmowany z zadowoleniem i czasami przyczyniał się do wyboru tematów do kalendarza posiedzeń.

Szybko reagując na ważne wydarzenia na scenie międzynarodowej, COSAC wydała różne oświadczenia w sprawie sytuacji na Ukrainie. Wydane na posiedzeniu plenarnym LIII COSAC oświadczenie dotyczące niedawnych zakazów wjazdu wydanych przez Federację Rosyjską wobec polityków i urzędników UE zostało początkowo przedłożone przez wiceprzewodniczącego Parlamentu Europejskiego Ramóna Luisa Valcárcela Sisa, a następnie jednogłośnie przyjęte po poprawkach na posiedzeniu plenarnym.

Oprócz pogłębionych wymian poglądów na temat wydarzeń kluczowych dla spraw europejskich COSAC dokonała refleksji na temat swojej roli i praktycznych sposobów na

¹ Kraje Grupy Wyszehradzkiej (Węgry, Republika Czeska, Polska i Słowacja), Forum Parlamentarne Morza Bałtyckiego (Estonia, Łotwa, Litwa i Polska), słoweński Državni zbor oraz chorwacki Hrvatski sabor czy Posiedzenie Przewodniczących Komisji do Spraw Europejskich Parlamentów UE Południa.

rzecz szerszego zaangażowania parlamentów narodowych w unijny proces decyzyjny. Uczyniono to z inicjatywy prezydencji COSAC lub w odpowiedzi na wnioski z różnych izb, a wynik debaty odzwierciedlono w przyjętym dokumencie „Wkład i wnioski”.

COSAC dostarczyła odpowiedniej platformy dla krótkiej prezentacji różnych pomysłów i propozycji wysuniętych przez parlamenty narodowe:

- sprawozdanie Komisji Spraw Europejskich parlamentu duńskiego pt. „23 zalecenia dotyczące sposobu umocnienia roli parlamentów krajowych w dobie przechodzącego zmiany europejskiego systemu sprawowania rządów” (LI posiedzenie przewodniczących);
- sprawozdanie „Naprzód w Europie” dotyczące sposobu, w jaki holenderska Izba Reprezentantów i parlamenty państw członkowskich mogłyby w większym stopniu wpływać na europejski proces decyzyjny (LI posiedzenie plenarne);
- sprawozdanie brytyjskiej Izby Lordów na temat roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej (LIII posiedzenie plenarne);
- usprawnienie procedury „żółtej kartki”, zbadanie stosowania procedury tzw. „zielonej kartki” (wzmocniony dialog polityczny) oraz umacnianie roli parlamentów krajowych w odniesieniu do rocznego programu prac Komisji były kluczowymi punktami kalendarza zarówno COSAC, jak i posiedzeń nieformalnych grup międzyparlamentarnych. W drodze wyjątku wynik takich nieformalnych posiedzeń przedstawiono w trakcie posiedzeń COSAC.

Lista tematów i głównych prelegentów wszystkich posiedzeń COSAC w 2014 r. i 2015 r. jest dostępna w załączniku I.

Procedura „zielonej kartki”

W oparciu o propozycję przewodniczącego Komisji Specjalnej ds. UE brytyjskiej Izby Lordów opracowano procedurę „zielonej kartki” z myślą o zachęcaniu do nowych działań legislacyjnych lub o wprowadzaniu zmian bądź uchylaniu istniejącego ustawodawstwa, w tym aktów delegowanych lub wykonawczych.

Podczas debat w COSAC wyrażono obawy co do zgodności procedury „zielonej kartki” z traktatem, jej transpozycją do prawa krajowego oraz wpływem na równowagę instytucjonalną. W wyniku wprowadzenia przez Parlament Europejski poprawek, które przyjęto jednogłośnie, wkład LIII COSAC odnosi się do procedury „zielonej kartki” jako do „nowej, umocnionej formy dialogu politycznego” oraz podkreśla potrzebę uzgodnienia tej procedury z istniejącymi przepisami traktatu oraz z międzyinstytucjonalną równowagą uprawnień.

Izba Lordów przedstawiła pierwszą propozycję dotyczącą zielonej kartki na temat marnotrawienia żywności, którą podpisało 16 z 41 przewodniczących komisji do spraw europejskich w parlamentach narodowych, i przedłożyła ją Komisji Europejskiej dnia 22 lipca 2015 r. Komisja zapoznała się z zaproszeniem do przyjęcia bardziej strategicznego podejścia do ograniczania marnotrawienia żywności i zobowiązała się do przywiązania szczególnej uwagi do sugestii parlamentów.

Od tamtej pory propozycje w ramach zielonej kartki wysunęło francuskie Zgromadzenie Narodowe (w sprawie opodatkowania przedsiębiorstw wielonarodowych) oraz parlament łotewski (w sprawie wniesienia poprawek do dyrektywy w sprawie świadczenia audiowizualnych usług medialnych).

Refleksję na temat zakresu „zielonej kartki” kontynuowano w ramach grupy roboczej COSAC powołanej w czasie luksemburskiej prezydencji COSAC. Prace grupy roboczej potwierdziły szerokie poparcie dla tej niewiążącej formy wzmocnionego i skoordynowanego dialogu politycznego. Jeżeli chodzi o zagadnienia proceduralne, uzgodniono, że prace prowadzone będą w sposób elastyczny, bez podważania prawa Komisji do podejmowania inicjatywy ustawodawczej i przy pełnym poszanowaniu obecnych przepisów traktatu i międzyinstytucjonalnej równowagi uprawnień.

Usprawnienie procedury „żółtej kartki”

We wnioskach ze zorganizowanej w 2014 r. konferencji przewodniczących parlamentów państw UE powierzono COSAC zadanie „zbadania możliwości skutecznego wykorzystania kontroli zasady pomocniczości”. Wynik posiedzeń nieformalnych grup międzyparlamentarnych oraz ustalenia zawarte w sprawozdaniach półrocznych COSAC dostarczyły COSAC wyczerpujących dowodów na to, w jaki sposób usprawnić obecną procedurę dotyczącą zasady pomocniczości. Trzy główne poruszone zagadnienia dotyczyły: zbadania możliwości przedłużenia ośmioletniego terminu, sporządzenia nieformalnych wytycznych dotyczących ocen pomocniczości i procedury uzasadnionej opinii oraz poprawy aktualności i jakości odpowiedzi Komisji Europejskiej.

COSAC zwróciła się do parlamentów o ścisłą współpracę przy opracowywaniu dobrowolnej, niewiążącej i nieformalnej serii najlepszych praktyk i wytycznych dotyczących kontroli zasady pomocniczości w ramach COSAC. W tym kontekście grupa robocza COSAC ds. wzmocnienia dialogu politycznego poprzez wprowadzenie „zielonej kartki” i usprawnienie procedury uzasadnionej opinii (procedury „żółtej kartki”) zasugerowała, aby w uzasadnionych opiniach przytaczać wnioski ustawodawcze, do których opinie te się odnoszą, jasno wskazywać, że tekst jest uzasadnioną opinią, dołączać tłumaczenie bądź streszczenie tekstu po angielsku i francusku, streszczenie argumentacji, podstawę prawną oraz uzasadnienie.

COSAC wezwała Komisję do wyłączenia z ośmioletniego terminu przewidzianego w traktatach na kontrolę zasady pomocniczości okresów wakacyjnych w instytucjach UE i przerwy świątecznej od połowy grudnia do Nowego Roku. Zwrócono się także do Komisji o kontynuowanie wysiłków dla zapewnienia lepszej jakości i bardziej terminowego przekazywania odpowiedzi na uzasadnione opinie.

3.2. Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej (KPPUE)

Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej jest organem kierującym współpracą międzyparlamentarną i spotyka się wiosną każdego roku w państwie, które sprawowało prezydencję w Radzie UE w drugim półroczu poprzedniego roku. Przed jej posiedzeniem odbywa się posiedzenie przygotowawcze sekretarzy generalnych parlamentów uczestniczących państw.

Istotne wydarzenia w 2014 r.

W 2014 r. konferencję przewodniczących parlamentów UE zorganizował parlament litewski i odbyła się ona w Wilnie w dniach 6–8 kwietnia. Konferencja skupiła się przede wszystkim na współpracy międzyparlamentarnej z państwami Partnerstwa Wschodniego. Na posiedzenie zaproszono przedstawicieli tych państw.

Przewodniczący wyrazili głębokie zaniepokojenie kryzysem na Ukrainie i nielegalną aneksją Krymu i poparli suwerenność, niepodległość i nienaruszalność terytorialną Ukrainy. Z zadowoleniem przyjęli podpisanie politycznych przepisów układu o stowarzyszeniu UE–Ukraina, mając nadzieję, że pozostałe przepisy zostaną wkrótce podpisane. Przewodniczący podkreślili następnie strategiczne znaczenie europejskiej polityki sąsiedztwa dla UE i całej Europy, w tym dla państw Partnerstwa Wschodniego.

Przewodniczący przedyskutowali także rolę parlamentów narodowych w zaradzaniu skutkom kryzysu gospodarczego i finansowego oraz wyrazili zaniepokojenie znaczną liczbą bezrobotnych w UE, a w szczególności wysokim poziomem bezrobocia wśród ludzi młodych.

Dokonując analizy pięć lat po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, przewodniczący z zadowoleniem przyjęli większe zaangażowanie parlamentów narodowych w unijny proces ustawodawczy oraz zauważyli, że parlamenty narodowe stają się coraz bardziej aktywne w korzystaniu z ich prawa do wydawania uzasadnionych opinii. Podkreślili oni jednak, że należy poczynić wysiłki ku bardziej konstruktywnemu zaangażowaniu parlamentów narodowych w unijny proces legislacyjny w celu umożliwienia im pozytywnego kształtowania ustawodawstwa UE. W tym kontekście poparli oni inicjatywę dialogu politycznego zainicjowaną w 2006 r. przez przewodniczącego Komisji Europejskiej J. M. Barroso i zachęcili obecną Komisję do jej kontynuacji.

Jeżeli chodzi o współpracę międzyparlamentarną w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przewodniczący uznali dokonania osiągnięte w ramach wieloletniego programu sztokholmskiego i byli zdania, że nowe wytyczne strategiczne powinny umocnić ten obszar. Podkreślili oni potrzebę sprzyjania pełnemu wdrożeniu wspólnej polityki imigracyjnej i operacji na granicach zewnętrznych UE, które powinny ratować życie na morzu przy jednoczesnym zwalczaniu handlu ludźmi, oraz potrzebę sprzyjania zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwa członkowskie.

Istotne wydarzenia w 2015 r.

W dniach 19–21 kwietnia 2015 r. odbyła się w Rzymie konferencja przewodniczących parlamentów UE. Konferencję zorganizował parlament włoski, a debaty dotyczyły wzrostu gospodarczego, praw podstawowych, roli parlamentów państw członkowskich UE w negocjowaniu traktatów międzynarodowych oraz wzmocnienia dialogu politycznego. Przewodniczący uzgodnili podstawowe zasady dotyczące Regulaminu Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej (art. 13 „Konferencja” – patrz: rozdział 2.2).

Dominującym tematem był kryzys gospodarczy, chociaż przewodniczący przyznali, że gospodarka europejska wykazuje pewne oznaki ożywienia. Debatując nad środkami, które mogą zaradzić omawianym problemom, uznali potrzebę wprowadzenia innowacyjnych rozwiązań mogących zarówno przezwyciężyć słabości strukturalne, jak i w optymalnym stopniu wykorzystywać specyficzne zdolności gospodarcze i społeczne UE. Przewodniczący z zadowoleniem przyjęli zatem nowe inicjatywy podjęte przez instytucje UE, a w szczególności plan inwestycyjny dla Europy oraz pakiet propozycji dotyczących utworzenia unii energetycznej.

W trakcie debaty nad prawami podstawowymi przewodniczący podkreślili, że UE jest punktem odniesienia dla ochrony praw podstawowych. Uznali oni potrzebę rzetelniejszych i bardziej rygorystycznych procedur monitorowania poziomu ochrony przyznawanej prawom

podstawowym w państwach członkowskich. Przewodniczący podkreślili także znaczenie odpowiednich ram prawnych dla ochrony praw mniejszości narodowych i innych mniejszości takich jak Romowie. Przewodniczący prześledzili ze szczególnym zainteresowaniem przygotowywanie programu w zakresie migracji. W związku z niedawnymi tragediami humanitarnymi na Morzu Śródziemnym oczekują oni, że Komisja wykaże się najwyższą z możliwych ambicją, gdy przedstawi wspólne europejskie rozwiązania w duchu solidarności i podziału odpowiedzialności między państwa członkowskie. Ponadto przewodniczący podpisali deklarację w sprawie skuteczniejszych operacji ratunkowych na Morzu Śródziemnym.

Przewodniczący podkreślili także ważną rolę, jaką parlamenty UE mogą odegrać w negocjacjach dotyczących obecnie proponowanych umów handlowych, i w odniesieniu do tego z zadowoleniem przyjęli decyzję Rady upoważniającą Komisję do upublicznienia po raz pierwszy w historii jej mandatów negocjacyjnych. Wyrazili uznanie dla zdecydowanego zobowiązania Parlamentu Europejskiego do uruchomienia i stosowania nowych uprawnień przyznanych mu na mocy Traktatu z Lizbony. Przewodniczący ponownie potwierdzili, że parlamenty narodowe muszą mieć możliwość stosowania konkretnych kompetencji w odniesieniu do jak największej liczby umów o wolnym handlu oraz, bardziej ogólnie, mieć szerszy dostęp do informacji dotyczących trwających negocjacji, aby parlamenty te mogły raczej przedstawiać swoje wskazówki w czasie samych negocjacji, a nie korzystać z przyznanych im uprawnień do interwencji ograniczających się jedynie do procesu ratyfikacji.

Przewodniczący zauważyli, że – chociaż nie zostało to wyraźnie zapisane w traktatach – dialog polityczny stanowi obecnie główny kanał interakcji między parlamentami narodowymi a instytucjami UE. Przewodniczący wezwali Komisję Europejską do poprawy terminowości i jakości odpowiedzi na uwagi, jakie otrzymuje od parlamentów narodowych, oraz z zadowoleniem przyjęli inicjatywę nowej Komisji Europejskiej, w szczególności zobowiązanie komisarzy UE do zwiększenia liczby posiedzeń z udziałem przedstawicieli parlamentów narodowych. W tym kontekście przewodniczący Parlamentu europejskiego Martin Schulz zaproponował poprawkę do wniosków z posiedzenia, którą przyjęto, i oświadczył, że „przewodniczący cieszą się także na umocnienie dialogu politycznego parlamentów narodowych z Parlamentem Europejskim dzięki rozwojowi współpracy sprawozdawców Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych”.

Przewodniczący Parlamentu Europejskiego wziął również udział w negocjacjach na temat podstawowych zasad dotyczących Regulaminu Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej oraz pomógł w wypracowaniu sprawiedliwych i zrównoważonych kompromisów.

4. Posiedzenia międzyparlamentarne

4.1. Posiedzenia międzyparlamentarne – bardziej ukierunkowane wymiany poglądów między ekspertami

W 2014 r. i 2015r. można było zauważyć, że w Parlamencie Europejskim nadal panowała tendencja do mniejszych, bardziej skoncentrowanych na temacie debat międzyparlamentarnych. Większość posiedzeń, jakie odbywają się obecnie w Parlamencie Europejskim, to „posiedzenia komisji międzyparlamentarnych”, które są organizowane z inicjatywy jednej lub kilku komisji PE przy wsparciu ze strony Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. Parlamenti narodowe są także od czasu do czasu zapraszane do przedyskutowania konkretnego punktu porządku dziennego w trakcie planowego posiedzenia komisji.

W 2014 r., z uwagi na wybory do Parlamentu Europejskiego, zorganizowano jedynie sześć oficjalnych posiedzeń międzyparlamentarnych w Parlamencie Europejskim. Trzy z nich były posiedzeniami, które odbywają się co roku, na przykład Europejski Tydzień Parlamentarny, tradycyjne już posiedzenie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia PE w ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Kobiet czy odbywająca się w czasie planowego posiedzenia komisji doroczna wymiana poglądów Komisji Gospodarczej i Monetarnej z parlamentami narodowymi na temat projektu sprawozdania w sprawie cyklu europejskiego semestru.

Ponadto w lutym 2014 r. Miguel Ángel Martínez i Othmar Karas, ówczesni wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego do spraw stosunków z parlamentami narodowymi, zorganizowali parlamentarne forum zatytułowane „Parlamenti UE w kontekście globalnego zarządzania”, a w marcu 2014 r. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zorganizowała wspólne posiedzenie komisji z udziałem swojej odpowiedniczki z parlamentu greckiego na temat przyszłych priorytetów w tym obszarze polityki. W grudniu 2014 r. Komisja Spraw Zagranicznych zaprosiła parlamenti krajowe na debatę zatytułowaną „Plan działań zewnętrznych UE – Bałkany Zachodnie”.

Po ukonstytuowaniu się komisji Parlamentu Europejskiego w następstwie wyborów komisje zacieśniły współpracę międzyparlamentarną w 2015 r., w którym to roku zorganizowały aż 16 posiedzeń z udziałem parlamentów narodowych. Stanowi to drugą co do wielkości liczbę posiedzeń w ostatnich latach, przewyższoną jedynie w 2013 r., gdy zorganizowano 17 takich posiedzeń, co wskazuje na znaczenie, jakie Parlament Europejski przywiązuje do dialogu ze swoimi odpowiednikami w państwach członkowskich.

Oprócz ugruntowanych posiedzeń wspomnianych powyżej kilka innych komisji również, po raz pierwszy od wielu lat, zorganizowało debaty z parlamentami narodowymi: na przykład Komisja Transportu i Turystyki w październiku („Transeuropejska sieć transportowa (TEN-T), w tym połączenia transgraniczne”) czy Komisja Kultury i Edukacji w grudniu („Polityka edukacji i polityka dotycząca młodzieży”).

Podobnie jak w poprzednich latach największym posiedzeniem z udziałem parlamentów narodowych państw członkowskich UE, jakie odbyło się w 2015 r. w siedzibie PE w Brukseli, był Europejski Tydzień Parlamentarny (szerzej opisany w rozdziale 2.2 niniejszego sprawozdania), w którym udział wzięło 112 parlamentarzystów z państw członkowskich UE.

Jeżeli chodzi o udział parlamentarzystów z państw członkowskich, tuż za powyższym wydarzeniem plasuje się posiedzenie zorganizowane w marcu przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności celem omówienia paryskiej konferencji klimatycznej („OD COP 21 w Paryżu do 2015 r.: plan działania na rzecz innowacyjnej, niskoemisyjnej i zasobooszczędnej Europy”), w którym udział wzięło 47 parlamentarzystów z państw członkowskich i 44 posłów do PE, po nim wymiana poglądów zorganizowana w czerwcu przez Komisję Specjalną Parlamentu Europejskiego ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach („Agresywne planowanie podatkowe a kontrola demokratyczna: rola parlamentów”), w której uczestniczyło 39 parlamentarzystów z państw członkowskich i 42 posłów do PE, a następnie posiedzenie zorganizowane we wrześniu przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych na temat migracji (w kontekście sytuacji w regionie Morza Śródziemnego i potrzeby opracowania całościowego podejścia), w którym udział wzięło 37 parlamentarzystów z państw członkowskich i 47 posłów do PE.

Inne, bardziej specjalistyczne posiedzenia dla określonych odbiorców objęły warsztaty zorganizowane w lutym przez Komisję Prawną na temat działalności transgranicznej w UE, wysłuchanie w Komisji Petycji w czerwcu zatytułowane „Prawo do składania petycji” oraz międzyparlamentarne posiedzenie komisji zorganizowane w październiku przez Komisję Rozwoju na temat „Niezrealizowane milenijne cele rozwoju i realizacja nowo przyjętych celów zrównoważonego rozwoju”.

Podsumowując, posiedzenia z udziałem parlamentów narodowych organizowane w Parlamencie Europejskim w Brukseli zgromadziły w 2014 r. 279 posłów do PE i 296 parlamentarzystów z parlamentów narodowych, a w 2015 r. 561 posłów do PE i 499 parlamentarzystów z parlamentów narodowych.

Listę wszystkich posiedzeń międzyparlamentarnych zorganizowanych przez komisje Parlamentu Europejskiego w 2014 r. i 2015 r. oraz szczegółowe statystyki można znaleźć w załączniku II.

Również służby Parlamentu Europejskiego organizują posiedzenia i wymiany ze swoimi odpowiednikami z administracji parlamentów narodowych. Na przykład w styczniu 2015 r. Dyrekcja ds. Wspierania Demokracji PE, która udziela wsparcia przy misjach obserwacji wyborów i tworzeniu potencjału, zorganizowała w Brukseli posiedzenie urzędników parlamentów narodowych pracujących w dziedzinie wspierania demokracji i tworzeniu potencjału.

4.2. Wizyty dwustronne – elastyczna i skuteczna formuła

Wizyty dwustronne stwarzają okazję do prowadzenia bardziej nieformalnego i ukierunkowanego dialogu i są zazwyczaj organizowane z inicjatywy składającego wizytę parlamentu narodowego. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi PE świadczy zindywidualizowane usługi na rzecz komisji, organów i służb Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych. Jej prace obejmują zakres od doradztwa w sprawie opracowywania jak najbardziej ukierunkowanego i interesującego programu posiedzeń do dostarczania wsparcia logistycznego, rezerwacji sal posiedzeń i zapewniania tłumaczenia ustnego.

Z uwagi na wybory do PE w pierwszej połowie 2014 r. udało się zorganizować jedynie 20 wizyt przedstawicieli parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim przy wsparciu Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi. W drugiej połowie 2014 r. liczba i frekwencja takich wizyt szybko wzrosły zarówno na szczeblu politycznym, jak i administracyjnym: zorganizowano 31 wizyt przy wsparciu dyrekcji.

Jednak w 2015 r. liczba wizyt organizowanych przy udziale dyrekcji zwiększyła się w zawrotnym tempie do 91, co uwypukla rosnące znaczenie współpracy międzyparlamentarnej. Uczestnicy i tematy wizyt przekonują o szerokim zakresie i przekrojowości, jakie współpraca ta osiągnęła w ubiegłych latach: od przewodniczących parlamentów narodowych (na przykład wizyta przewodniczącego holenderskiej Izby Reprezentantów we wrześniu 2014 r., przewodniczącego francuskiego senatu w kwietniu 2015 r. czy przewodniczącego włoskiej Izby Deputowanych w grudniu 2015 r.) do wizyt roboczych komisji i przewodniczących komisji zajmujących się szerokim wachlarzem obszarów polityki (od spraw wewnętrznych po środowisko naturalne czy rozwój itd.) aż do znacznej liczby urzędników parlamentów narodowych pracujących w wielu różnych dziedzinach prac parlamentarnych.

W załączniku III widnieje szczegółowa lista wszystkich wizyt przedstawicieli parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim zorganizowanych w 2014 r. i 2015 r. przy wsparciu Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi.

4.3. Wideokonferencje

Wideokonferencje stwarzają wiele możliwości w zakresie współpracy międzyparlamentarnej. Przez ostatnich kilka lat administracja Parlamentu Europejskiego pracowała nad technicznym rozwiązaniem umożliwiającym prowadzenie wideokonferencji przy doskonałej jakości obrazu i dźwięku oraz dostępnym tłumaczeniu ustnym na kilka języków.

Wideokonferencje zyskują coraz większą popularność we współpracy międzyparlamentarnej. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi ściśle współpracuje z właściwymi służbami technicznymi administracji Parlamentu Europejskiego dla zapewnienia usługi jak najwyższej jakości oficjalnym organom i posłom. W 2013 r. i 2014 r. Parlament Europejski przeprowadził ankietę techniczną w celu zebrania informacji o systemach wideokonferencji dostępnych w parlamentach narodowych. Wyniki ankiety pokazały, że ponad połowa parlamentów narodowych dysponuje systemami wideokonferencji.

Ta nowa technologia może na wiele sposobów wspierać współpracę międzyparlamentarną. Może na przykład umożliwiać parlamentarzystom pozostawanie cały czas w kontakcie, gdy zajmują się konkretnym zagadnieniem, lub organizować dyskusje na bieżące tematy bez długotrwałych przygotowań logistycznych. Poniżej podajemy kilka przykładów praktycznych z ostatnich dwóch lat:

- włoscy posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystali z wideokonferencji w kontaktach z włoskim parlamentem przy przygotowywaniu prezydencji włoskiej w drugiej połowie 2014 r.
- W czasie negocjacji dotyczących jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w lutym 2014 r. Komisja ds. Finansów niemieckiego Bundestagu przedyskutowała to ważne zagadnienie ze sprawozdawcą i kontrsprawozdawcami Parlamentu Europejskiego za pomocą wideokonferencji.

- W październiku 2015 r. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych PE zorganizowała debatę z udziałem Komisji Spraw UE francuskiego Zgromadzenia Narodowego, aby przedyskutować kryzys migracyjny.
- Parlament Europejski i parlament holenderski również skorzystały z wideokonferencji przy przygotowaniach do Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej w lutym 2016 r.

Jest to jedynie kilka przykładów na to, w jaki sposób ta nowa technologia może uzupełniać tradycyjne kanały współpracy międzyparlamentarnej. Chociaż wideokonferencja nigdy całkowicie nie zastąpi bezpośrednich posiedzeń z udziałem osób, stała się ona pożytecznym narzędziem, którego pełny potencjał należy jeszcze w pełni zbadać.

5. Mechanizm wczesnego ostrzegania i nieformalny dialog polityczny

Protokół nr 2 załączony do traktatów UE ustanawia mechanizm przeglądu angażujący parlamenty narodowe w odniesieniu do proponowanego ustawodawstwa, które nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii europejskiej – jest to tak zwany „mechanizm wczesnego ostrzegania”. Tak więc parlamenty krajowe mogą dokonywać przeglądu projektów aktów ustawodawczych UE w ciągu ośmiu tygodni od dnia ich przekazania i wydać „uzasadnioną opinię”, jeżeli uznają, że dany projekt aktu ustawodawczego UE nie jest zgodny z zasadą pomocniczości. Protokół określa procedurę obowiązkowego przeglądu przez instytucję wydającą (zazwyczaj jest to Komisja) projekt ustawodawczy, gdy otrzymane uzasadnione opinie przekraczają ustalony próg (kolokwialnie mówi się o „żółtej” i „pomarańczowej kartce”).

Ponadto protokół nr 1 załączony do traktatów UE wymaga, aby dokumenty konsultacyjne (zielone i białe księgi oraz komunikaty) były bezpośrednio przesyłane parlamentom narodowym przez Komisję Europejską. Parlamenty narodowe często komentują także te dokumenty, a w Parlamencie Europejskim nazywa się to zazwyczaj „nieformalnym dialogiem politycznym”.

Mechanizm wczesnego ostrzegania

W większości przypadków pisemne uwagi parlamentów narodowych w sprawie projektów aktów ustawodawczych wychodzą poza kwestię pomocniczości i dotyczą merytorycznych aspektów projektów. W Parlamencie Europejskim opinie te nazywa się „wkładem”.

Od wejścia w życie Traktatu z Lizbony w grudniu 2009 r., na mocy Protokołu nr 2, Komisja wysłała parlamentom narodowym do przeanalizowania ponad 500 projektów aktów ustawodawczych. W odpowiedzi parlamenty narodowe przesyłały ponad 2000 pism z uwagami. Spośród nich jedynie około 300 (około 15%) stanowiły uzasadnione opinie, w których domniemano naruszenie zasady pomocniczości, podczas gdy zdecydowana większość pism (około 85%) była wkładem dotyczącym merytorycznych aspektów projektów.

Pokazuje to, że parlamenty narodowe nie korzystały z tego mechanizmu, aby opóźnić proces legislacyjny na szczeblu UE. Do tej pory parlamenty narodowe jedynie dwukrotnie osiągnęły pułap wymagany do wszczęcia tzw. procedury przeglądu „żółtej kartki”: W 2012 r. w przypadku projektu Monti II dotyczącego prawa do strajku, który Komisja później wycofała (choć nie z powodu zasady pomocniczości), oraz w 2013 r. w przypadku Prokuratury Europejskiej, gdy Komisja utrzymała projekt.

Liczba nowych projektów aktów ustawodawczych znacząco spadła w 2014 r. i 2015 r. – po pierwsze z powodu okresu transpozycji związanego z wyborami do PE, a następnie w wyniku ukierunkowanego programu politycznego nowo powołanej Komisji Europejskiej. To z kolei doprowadziło do spadku liczby pisemnych uwag przekazywanych Parlamentowi Europejskiemu przez parlamenty narodowe. W 2014 r. parlamenty narodowe przekazały 13 uzasadnionych opinii i 138 pism z uwagami, a w 2015 r. wydały one 8 uzasadnionych opinii i 82 pisma z uwagami.

Jak opisano powyżej, w ostatnich latach niektóre parlamenty narodowe przedstawiły propozycje dotyczące usprawnienia mechanizmu wczesnego ostrzegania, na przykład przez przedłużenie ośmiotygodniowego okresu na wydanie opinii lub dodanie kontroli zasady proporcjonalności. Parlament Europejski zawarł swoją własną ocenę mechanizmu w rezolucji z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi („sprawozdanie Casiniego”). W rezolucji Parlament Europejski stwierdził między innymi, że uważa, iż „mechanizm wczesnego ostrzegania powinien być postrzegany i stosowany jako jeden z instrumentów aktywnej współpracy między instytucjami europejskimi a instytucjami krajowymi”, że z zadowoleniem przyjmuje „fakt, że w praktyce instrument ten wykorzystuje się również jako kanał konsultacji i dialogu opartego na współpracy między poszczególnymi instytucjami wielopoziomowego systemu UE”, oraz że uważa, „że uzasadnione opinie przekazane przez parlamenty narodowe powinny być brane pod uwagę przez instytucje, również po to, aby zrozumieć, jakie działania powinna podjąć Unia, aby w optymalnym stopniu spełnić założenia planowanych działań ustawodawczych, oraz wzywa Komisję, aby ta w szybki i rzetelny sposób odpowiadała na uzasadnione opinie oraz na wkład parlamentów narodowych”.

Szczegółowe statystyki dotyczące uzasadnionych opinii i pisemnych uwag otrzymanych w ramach mechanizmu wczesnego ostrzegania w 2014 r. i 2015 r. znajdują się załączniku IV.

Nieformalny dialog polityczny

W 2014r. i 2015r. parlamenty narodowe nadal aktywnie stosowały „nieformalny dialog polityczny”. Za pomocą tego – jak sama nazwa wskazuje – nieformalnego kanału przekazywały one komentarze na temat procedur ustawodawczych należących do wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej i niepodlegających wobec tego procedurze mechanizmu wczesnego ostrzegania oraz na temat szerokiego wachlarza dokumentów nieustawodawczych lub debat toczących się na szczeblu europejskim, na przykład dokumentów konsultacyjnych Komisji Europejskiej. Od 2009 r. Parlament Europejski otrzymał od parlamentów narodowych około 1400 takich dokumentów z uwagami, które zostały opublikowane w bazie danych na stronie intranetowej Parlamentu Europejskiego.

Inicjatywa Parlamentu Europejskiego – reforma prawa wyborczego Unii Europejskiej

Dnia 11 listopada 2015 r. Parlament Europejski przyjął wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia przepisów zmieniających Akt dotyczący wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich (2015/0907/APP)) i następnie przekazał go parlamentom narodowym państw członkowskich UE.

Z inicjatywy holenderskiej Izby Reprezentantów grupa parlamentów narodowych wystosowała pismo do przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, w którym wyraziła zaniepokojenie niedociągnięciami w zakresie komunikacji dotyczącymi przekazania wniosku. W odpowiedzi na to pismo przewodniczący M. Schulz odniósł się do wyrażonych obaw i szczegółowo przedstawił procedurę przekazania wniosku.

Ponadto, w chwili sporządzania sprawozdania, szesnaście parlamentów narodowych zareagowało na wniosek Parlamentu Europejskiego: czeska Izba Deputowanych i czeski senat, senat holenderski i holenderska Izba Reprezentantów, fiński parlament, francuskie Zgromadzenie Narodowe i francuski senat, irlandzkie Houses of the Oireachtas, parlament litewski, luksemburska Izba Deputowanych, Sejm i Senat RP, rumuńska Izba Deputowanych, szwedzki parlament oraz brytyjska Izba Gmin i brytyjska Izba Lordów.

W odpowiedzi udzielonej parlamentom narodowym przewodniczący Parlamentu Europejskiego Martin Schulz podziękował im za przedstawione uwagi oraz oznajmił, że przekazał je właściwej komisji, i podkreślił, że jest przekonany, iż staną się one ważnym wkładem dla dalszego rozpatrywania tej kwestii. Przewodniczący napisał, że prowadzony będzie otwarty dialog na ten ważny temat na sesji zatytułowanej „Umacnianie Unii Europejskiej” w czasie Konferencji Przewodniczących parlamentów UE w Luksemburgu, która odbędzie się w dniach 22–24 maja 2016 r. w Luksemburgu, i podkreślił, że on i jego koledzy z niecierpliwością oczekują kontynuacji dialogu na ten temat z parlamentami narodowymi w nadchodzących miesiącach.

6. Narzędzia sprzyjające wymianie informacji i nawiązywaniu współpracy

6.1. Międzyparlamentarna wymiana informacji w sprawach UE – IPEX

Na stronie internetowej poświęconej międzyparlamentarnej wymianie informacji w sprawach UE (IPEX) parlamenty Unii Europejskiej wymieniają się dokumentami i informacjami o tematyce unijnej. Stronę tę opracowano w odpowiedzi na zalecenie Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w Rzymie w 2000 r. i została ona zainaugurowana w trakcie Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w Kopenhadze w 2006 r. Od tego czasu parlamenty narodowe państw członkowskich UE i państw kandydujących oraz Parlament Europejski umieściły na niej informacje dotyczące spraw Unii Europejskiej. Po wejściu w życie w grudniu 2009 r. Traktatu z Lizbony stronę tę ponownie uruchomiono w lipcu 2011 r. dla sprostania nowym wyzwaniom.

Przez ostatnie dwa lata IPEX umocniła swoją pozycję jako kluczowe narzędzie współpracy parlamentarnej. Stale wprowadzane niewielkie usprawnienia sprawiają, że IPEX jest coraz bardziej wiarygodną bazą danych i siecią wymiany informacji między parlamentami państw członkowskich UE. Szczególną uwagę poświęcono nawiązywaniu współpracy i użytkownikom IPEX. Z myślą o tym zorganizowano spotkania promocyjne w niektórych parlamentach narodowych oraz w Parlamencie Europejskim, a pierwsza Konferencja Użytkowników IPEX odbyła się w styczniu 2015r. w Kopenhadze.

W ciągu tych dwóch lat przewodnictwo w IPEX pełniły dwa parlamenty: parlament litewski oraz włoska Izba Deputowanych. Głównymi zadaniami obydwu parlamentów, które objęły przewodnictwo, było opracowanie nowych wytycznych IPEX przyjętych na konferencji przewodniczących parlamentów UE w Rzymie w kwietniu 2015r., pierwsza konferencja użytkowników IPEX w Kopenhadze, debata na temat roli IPEX oraz kilka usprawnień strony internetowej. Nowe wytyczne wprowadzają rotacyjne przewodnictwo w radzie IPEX, dając wszystkim parlamentom możliwość przewodniczenia radzie IPEX i poczucie większej odpowiedzialności za kierowanie pracami IPEX.

W trakcie litewskiego przewodnictwa w IPEX rozpoczęto debatę na temat roli IPEX. Osiągnięto ogólny konsensus co do tego, że wymiana informacji powinna obejmować wszystkie działania związane z UE oraz że należy umocnić element związany z nawiązywaniem współpracy dzięki wykorzystaniu wszystkich dostępnych IPEX narzędzi – na przykład forów ad hoc i sekcji „Wiadomości z parlamentów”. Na dorocznych posiedzeniach w 2014 r. i 2015 r. sekretarze generalni parlamentów państw członkowskich UE wsparli i uznali wysiłki czynione przez wszystkie parlamenty na rzecz uczynienia z IPEX wiarygodnego narzędzia parlamentarnego.

Konferencja użytkowników IPEX pokazała, jak ważne są działania promocyjne prowadzone z myślą o urzędnikach i komisjach parlamentarnych. W tym kontekście rola korespondentów okazała się mieć kluczowe znaczenie. W tym duchu doroczne posiedzenie korespondentów, które odbyło się w listopadzie 2015 r. w Wiedniu, poświęcono przede wszystkim wzmocnieniu i usprawnieniu nawiązywania współpracy oraz sposobom opracowania i wdrożenia wniosków z konferencji przewodniczących parlamentów UE w 2015 r. i sugestii dotyczących usprawnień będących wynikiem konferencji użytkowników w Kopenhadze.

IPEX publikuje obecnie ponad 70 000 stron dokumentów pochodzących z parlamentów narodowych i otrzymuje informacje związane z kontrolą dotyczące ponad 10 000 dokumentów opracowywanych przez instytucje UE i związanych z prawie 8500 procedur. W 2015 r. łączna liczba dokumentów ustawodawczych i nieustawodawczych zarejestrowanych w IPEX wynosiła 805 (w 2014 r. wyniosła 933).

W 2015 r. stroną internetową IPEX odwiedziło 234 480 pojedynczych użytkowników. Jest to liczba niższa niż w 2014 r., lecz zdecydowanie przekraczająca poziomy zarejestrowane w 2012 r. i 2013 r. (w 2014 r. wyniosła 281 592; 2013 r.: 201 538; 2012 r.: 70 505). Liczba odwiedzonych stron w 2015 r. wyniosła prawie 7 milionów, stanowiąc podobny wzrost jak ten zaobserwowany w 2012 r. i 2013 r., który przewyższyły jedynie rekordowe wyniki odnotowane w zeszłym roku (w 2014 r.: 10 515 505 odwiedzonych stron; w 2013 r.: 5 364 448; w 2012 r.: 4 969 713).

6.2. Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)

Prowadzone wspólnie przez Parlament Europejski i Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy ECPRD skupia jako członków 66 parlamentów (w tym 41 z Unii Europejskiej) z 54 państw oraz instytucje europejskie. *Prawie 120 korespondentów oraz zastępców korespondentów reprezentuje dane parlamenty w sieci i uczestniczy w głównych działaniach ECPRD, do których należy intensywna wymiana informacji oraz najlepszych praktyk.*

W ostatnich dwóch latach ECPRD pozostawało jedynym źródłem informacji porównawczej w Europie. Główne zadania centrum obejmują seminaria i porównawcze wnioski dotyczące kwestii ustawodawczych i parlamentarnych. Seminaria ECPRD organizowane są w parlamentach państw będących jego członkami i odbywają się zazwyczaj od pięciu do sześciu razy w roku. Sekretariat ECPRD – jako część Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi Parlamentu Europejskiego – dostarczał stałego wsparcia logistycznego przy organizowaniu omawianych wydarzeń.

W kwietniu 2015r. Parlament Europejski zorganizował pierwsze od dłuższego czasu seminarium ECPRD. Trzy dyrekcje generalne PE: do spraw Innowacji i Wsparcia Technologicznego, Komunikacji i Urzędu Przewodniczącego zorganizowały wspólnie 13.

edycję seminarium „Parli@ments on the Net” („Parl@menty w sieci”) zatytułowaną „Komunikacja, digitalizacja procedur i przejrzystość w parlamentach”. Wydarzenie to skupiło ponad 80 ekspertów z parlamentów narodowych i otrzymało bardzo pozytywne oceny.

Jeżeli chodzi o wnioski porównawcze, parlamenty będące członkami ECPRD przedłożyły sieci w 2014 r. łącznie 268 wniosków dotyczących kwestii ustawodawczych i parlamentarnych. W 2015 r. wpłynęło ich jeszcze więcej: 287, co stanowi liczbę bliską rekordowej liczbie wniosków zarejestrowanych w 2012 r. W 2014 r. na wnioski udzielono 6606 odpowiedzi, podczas gdy liczba odpowiedzi w 2015 r. wyniosła 6530. Liczby te nie tylko potwierdzają nieustającą potrzebę otrzymywania informacji przez posłów i służby parlamentów, lecz oznaczają także znaczne obciążenie pracą sieci.

Parlament Europejski wnosi największy wkład finansowy do ECPRD w zakresie personelu, zwrotu kosztów podróży w przypadku niektórych parlamentów będących jego członkami czy prowadzenia strony internetowej ECPRD. W zamian za to Parlament Europejski opiera się w znacznym stopniu na sieci, gdy jego służby potrzebują informacji i najlepszych praktyk.

Jako mediator Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi Parlamentu Europejskiego dostarcza wsparcia odpowiednim służbom w przygotowywaniu wniosków. W 2014 r. przedłożyła ona sieci pięć wniosków, w tym dwa dotyczące najlepszych praktyk w parlamentach w dziedzinie lobbyingu. W 2015 r. liczba wniosków znacząco wzrosła w Parlamencie Europejskim i wyniosła łącznie 13 wniosków. Ewolucję tą można wytłumaczyć większym poziomem wiedzy w Izbie oraz stałym korzystaniem z usług ECPRD przez niektórych kluczowych klientów. Z 13 wniosków dwa dotyczyły zarządzania interesami finansowymi posłów do PE, a dwa kolejne kwestii związanych z procedurą uchylenia immunitetu. Wnioski dotyczące wskaźników i planowania strategicznego w parlamentach zostały przedłożone w kontekście programu strategicznych ram działania. Jeden wniosek w sprawie oceny skutków w parlamentach ma zostać wysłany jako wkład do systemu „Finalizacja cyklu ustawodawczego”. Wniosek w sprawie aspektów prawnych robotyki można traktować jako próbę ustalenia, które parlamenty w Unii Europejskiej pracują nad podobnymi zagadnieniami w celu rozpoczęcia bardziej szczegółowej wymiany informacji.

Ponadto w wielu sprawach z Dyrekcją ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi kontaktowały się inne służby Parlamentu Europejskiego w celu uzyskania informacji o parlamentach krajowych wówczas, gdy odpowiedzi można było udzielić z wykorzystaniem danych przechowywanych na stronie internetowej Europejskiego Centrum Badań i Dokumentacji Parlamentarnej (ECPRD).

W 2014 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi koordynowała 21 odpowiedzi Parlamentu Europejskiego na wnioski pochodzące od innych parlamentów, przy czym większość z nich dotyczyła kwestii administracyjnych i proceduralnych. W 2015 r. wniesiono wkład w 20 sprawach, dotyczących również bardzo różnorodnych tematów.

Ponadto rozbudowana została jeszcze bardziej strona internetowa ECPRD. W 2014 r. prace te skoncentrowane były głównie na wdrożeniu wyników „Projektu komparatywnych danych parlamentarnych”. Od 2015 r. nowe „parlamentarne noty faktograficzne” dla każdego parlamentu regrupują wszystkie dostępne kluczowe dane, kontakty, wnioski i działania związane z udzielaniem odpowiedzi, skupiając je w jednym miejscu. Dzięki temu można pobrać informacje danym parlamencie, których nie można znaleźć gdzie indziej.

Parlamenty w Europie w centrum uwagi

W 2014 r. Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi uruchomiła nowy serwis informacyjny pod nazwą „Parlamenty w Europie w centrum uwagi”. Celem tej inicjatywy było lepsze wykorzystanie cennych zasobów informacji przechowywanych w bazie wniosków ECPRD nie tylko przez posłów do PE, ale również przez inne specyficzne grupy docelowe w Parlamencie Europejskim w zakresie, w jakim informacje te są ściśle związane z przedmiotem ich prac. Serwis „Parlamenty w Europie w centrum uwagi” przedstawia streszczenia wybranych wniosków porównawczych, które były przedmiotem wymiany między parlamentami w ramach ECPRD. Od października 2014 r. wydano 8 edycji, z których każda liczyła maksymalnie 4 strony, i które dotyczyły takich kwestii, jak prawa posłów do PE do udziału w pracach ich odpowiednich parlamentów krajowych lub wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia w ramach przepisów azytowych w państwach członkowskich UE. Reakcje, jakie odnotowano przy okazji uruchomienia tego projektu, były pozytywne i zachęcające.

W załączniku V znajduje się szczegółowa lista posiedzeń ECPRD, wnioski porównawcze wydane przez Parlament Europejski oraz przegląd edycji „Parlamentów w Europie w centrum uwagi” wydanych w 2014 i 2015 r.

6.3. Inne narzędzia

Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi stale dąży do udoskonalenia narzędzi, jakimi dysponują posłowie do PE oraz pracownicy PE, do celów wymiany i współpracy z parlamentami narodowymi. Poniżej przedstawiamy kilka przykładów pracy dyrekcji w latach 2014 i 2015 .

Connect – Baza danych Parlamentu Europejskiego zawierająca dokumenty parlamentów narodowych

Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi zarządza bazą Connect znajdującą się w intranecie Parlamentu Europejskiego i zawierającą wszystkie związane z UE dokumenty, jakie parlamenty narodowe oficjalnie przekazały Parlamentowi Europejskiemu od roku 2010 r.

Obecnie posłowie do PE, asystenci, grupy polityczne, sekretariaty komisji i inni urzędnicy Parlamentu Europejskiego oraz mający siedzibę w Brukseli przedstawiciele parlamentów narodowych mają dostęp do tej bazy danych znajdującej się w intranecie Parlamentu Europejskiego <http://www.connect.ep.parl.union.eu>.

W 2014 r. Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi rozpoczęła znaczny projekt IT mający na celu migrację bazy danych Connect z intranetu Parlamentu Europejskiego na publicznie dostępną stronę internetową <http://www.europarl.europa.eu/relnatparl>. Przewiduje się, że nowa baza danych będzie dostępna pod koniec 2016 lub na początku 2017 r.

Związane z prezydencją parlamentarne programy wsparcia

Parlament Europejski stale propaguje szeroką współpracę swojej administracji z administracją parlamentów narodowych. Współpraca międzyparlamentarna i wymiany nasilane są na etapie opracowywania parlamentarnego wymiaru każdej prezydencji. W przypadku gdy parlament państwa, które po raz pierwszy sprawuje rotacyjną prezydencję w Radzie Unii Europejskiej zwraca się na piśmie o pomoc Parlamentu Europejskiego w

przygotowaniu swojego programu działań w ramach parlamentarnego wymiaru prezydencji, Parlament Europejski może wnieść wkład w koszty programu na zasadzie współdzielenia kosztów z odpowiednim parlamentem oraz w granicach zgodnych z należytym zarządzaniem finansami.

W latach 2014–2015 Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi wyraziła zgodę na taki program wsparcia dla parlamentów Łotwy i Słowacji. Z myślą o pomyślnym wkładzie w wymiar parlamentarny prezydencji łotewskiej zorganizowano szereg wizyt posłów do parlamentu Łotwy, a także wizyt studyjnych ekspertów z parlamentu Łotwy w komisjach i służbach Parlamentu Europejskiego. Ponadto Parlament Europejski zgodził się na oddelegowanie łotewskiego urzędnika Parlamentu Europejskiego do sekretariatu COSAC w roli przedstawiciela łotewskiej prezydencji COSAC w okresie 18-miesięcznej kadencji.

Podobne działania zarówno dla posłów, jak i pracowników parlamentu zorganizowane zostały w listopadzie 2015 r. w ramach przygotowań do zbliżającej się prezydencji słowackiej. Opierając się na wcześniejszym doświadczeniu oddelegowania, które okazało się owocne i korzystne dla obu stron, Parlament Europejski przyjął wniosek parlamentu Słowacji o oddelegowanie słowackiego urzędnika Parlamentu Europejskiego do sekretariatu COSAC w czasie słowackiej prezydencji COSAC.

Wykaz odpowiadających sobie komisji (CorCom)

Znajdujący się na stronach internetowych Parlamentu Europejskiego wykaz odpowiadających sobie komisji parlamentów narodowych i PE (CorCom) jest jedyną w swoim rodzaju i przyjazną użytkownikowi bazą danych, która zawiera informacje o wszystkich komisjach w parlamentach narodowych i w Parlamencie Europejskim.

Chociaż współpraca międzyparlamentarna nasiliła się w ostatnich kilku latach, znalezienie odpowiedniego kontaktu wśród 41 parlamentów narodowych niekiedy wciąż stanowi wyzwanie. Dlatego też w 2014 r. Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi dokonała pełnego przeglądu prowadzonego przez nią od dawna „Wykazu odpowiadających sobie komisji” i ponownie uruchomiła to jedyne w swoim rodzaju i przyjazne użytkownikom narzędzie wyszukiwania.

Posłowie do PE, asystenci, grupy polityczne, sekretariaty komisji i inni urzędnicy Parlamentu Europejskiego mają obecnie dostęp do tego wykazu w intranecie Parlamentu Europejskiego pod adresem <http://www.corcom.ep.parl.union.eu>, gdzie mogą bezpośrednio wygenerować listę wszystkich krajowych komisji parlamentarnych, których zakres kompetencji odpowiada kompetencjom danej komisji Parlamentu Europejskiego, a także znaleźć nazwiska odpowiednich przewodniczących komisji, dane kontaktowe sekretariatów, linki do stron internetowych komisji, itd.

Za zarządzanie wykazem odpowiedzialna jest Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, zaś same dane dostarczane są przez mających siedzibę w Brukseli przedstawicieli parlamentów narodowych. Chociaż dołożono wszelkich starań w celu określenia komisji parlamentów narodowych, które najbardziej odpowiadają komisjom Parlamentu Europejskiego, należy zaznaczyć, że kompetencje komisji parlamentarnych nie zawsze są bezpośrednio porównywalne.

Mający siedzibę w Brukseli przedstawiciele parlamentów narodowych mają dostęp do wykazu z komputerów, w które wyposażone są ich biura w Parlamencie Europejskim.

Jak zawsze w ramach współpracy międzyparlamentarnej celem jest zgromadzenie właściwych ludzi we właściwym miejscu i we właściwej sprawie.

Przedstawiciele parlamentów narodowych w Brukseli

Dyrekcja ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi przyjmuje mających siedzibę w Brukseli przedstawicieli parlamentów narodowych i zapewnia im biura, sale posiedzeń oraz infrastrukturę IT. Obecnie wszystkie państwa członkowskie UE mają w Brukseli przedstawiciela swoich parlamentów. Zaktualizowana lista przedstawicieli dostępna jest pod hasłem „Parlamenty w Europie w centrum uwagi” pod linkiem <http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/about/contacts.html>.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I – Posiedzenia COSAC – Tematy i główni prelegenci

Wydarzenie	Tematy	Główni prelegenci / uczestnicy dyskusji
<p>Posiedzenie przewodniczących COSAC Ateny, 26–27 czerwca 2014 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Przywracanie więzi obywateli z Europą: rola instytucji • Wymiana poglądów w sprawie stosunków posłów do Parlamentu Europejskiego z posłami do parlamentów narodowych • Priorytety greckiej prezydencji Rady Unii Europejskiej 	<ul style="list-style-type: none"> • Maroš ŠEFČOVIČ, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, komisarz ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i administracji • Carlo CASINI, przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych Parlamentu Europejskiego, sprawozdawca PE ds. stosunków między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi • Evangelos VENIZELOS, wicepremier, Minister Spraw Zagranicznych Republiki Greckiej
<p>Posiedzenie plenarne LI COSAC w Atenach w dniach 15–17 czerwca 2014 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Aktualna sytuacja greckiej prezydencji Rady Unii Europejskiej • Wyzwania dla EU: kryzys na Ukrainie • Legitymacja demokratyczna i pierwszoplanowa rola Europy: dzień po wyborach do Parlamentu Europejskiego • Posiedzenie Forum Kobiet COSAC <ul style="list-style-type: none"> - Kapitał kobiet w kontekście kryzysu gospodarczego i finansowego - Kryzys gospodarczy i finansowy: wpływ na kobiety - Włączenie aspektu płci w unijną strategię wzrostu • Nowe podejście do europejskiej strategii zatrudnienia • Inwestowanie w młodzież europejską: sposób wyjścia z 	<ul style="list-style-type: none"> • Antonis SAMARAS, premier Grecji • Elmar BROK, przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego • Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ, wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego odpowiedzialny za stosunki z parlamentami narodowymi, Constantinos TASSOULAS, poseł, przewodniczący Instytutu Demokracji „Konstantinos Karamanlis”, Grecja • Aikaterini SIDIROPOULOU - PAPAKOSTA, przewodnicząca Specjalnej Komisji Stałej ds. Równości, Młodzieży i Praw Człowieka, Parlament Grecji • Prof. Marija Aušrinė PAVILIONIENĖ, posłanka do parlamentu Litwy i koordynatorka Forum Kobiet COSAC • Lászlo ANDOR, Komisarz ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego • Paulo MOTA PINTO, Przewodniczący Komisji Spraw Europejskich, Zgromadzenie

	<p>kryzysu gospodarczego</p> <ul style="list-style-type: none"> • Program gwarancji dla młodzieży: Najlepsze praktyki • Zachęcanie do kreatywności i przedsiębiorczości ludzi młodych 	<p>Republiki Portugalskiej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Silvia MODIG, posłanka, Parlament Finlandii • Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA, Przewodnicząca Komisji Spraw Europejskich, Parlament Łotwy
<p>Posiedzenie przewodniczących COSAC Rzym, 17–18 lipca 2014 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Priorytety prezydencji włoskiej oraz perspektywy Unii Europejskiej po wyborach europejskich • Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne w latach 2014–2020 	<ul style="list-style-type: none"> • Sandro GOZI, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów, odpowiedzialny za sprawy europejskie, Maroš ŠEFČOVIČ, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, odpowiedzialny za stosunki międzyinstytucjonalne i administrację • Graziano DELRIO, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów, odpowiedzialny za politykę spójności regionalnej i politykę sportu, oraz Johannes HAHN, komisarz ds. polityki regionalnej
<p>LII COSAC Rzym, 30 listopada– 2 grudnia 2014 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Aktualna sytuacja włoskiej prezydencji Rady UE • Przyszłość demokracji ponadnarodowej pięć lat po wejściu w życie Traktatu z Lizbony: jaką rolę powinny odgrywać instytucje europejskiej i parlamenty narodowe? • Przegląd strategii „Europa 2020”: wzrost, zatrudnienie, konkurencyjność • Perspektywy integracji europejskiej: Rola globalna Unii Europejskiej oraz rozpowszechnianie unijnych strategii politycznych w regionie Morza Śródziemnego i Europy Wschodniej • Kontrola demokratyczna agencji europejskich 	<ul style="list-style-type: none"> • Matteo RENZI, prezes włoskiej Rady Ministrów • Frans TIMMERMANS, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, Danuta Maria HÜBNER, przewodnicząca Komisji Spraw Konstytucyjnych, Parlament Europejski, Lord Timothy BOSWELL, przewodniczący Komisji Specjalnej ds. UE, brytyjska Izba Lordów, Marc ANGEL, przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych i Europejskich, luksemburska Izba Deputowanych • Pier Carlo PADOAN, Minister Gospodarki i Finansów Włoch, Danielle AUROI, przewodnicząca Komisji Spraw Europejskich, francuskie Zgromadzenie Narodowe, Gunther KRICHBAUM, przewodniczący Komisji do Spraw Unii Europejskiej, niemiecki Bundestag, Juan MOSCOSO DEL PRADO, członek Komisji Finansowej oraz Komisji Spraw Zagranicznych, Cortes Generales (Hiszpania) • Ramón Luis VALCÁRCEL SISO, wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego, Claudio MARTINI, członek Komisji ds. Polityki UE, włoski Senato della Repubblica, Lolita ČIGĀNE, przewodnicząca Komisji Spraw Europejskich, łotewski Saeima, Sandro GOZI, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Ministrów, odpowiedzialny za sprawy europejskie • Morten KJÆRUM, dyrektor Agencji Praw Podstawowych UE oraz koordynator

		Europejskiej Sieci Agencji (2014 r.), Sir William CASH, przewodniczący Komisji Kontroli Spraw Europejskich, brytyjska Izba Gmin
Posiedzenie przewodniczących COSAC Ryga, 2 lutego 2015 r.	<ul style="list-style-type: none"> • Priorytety prezydencji łotewskiej w Radzie Unii Europejskiej oraz perspektywy Unii Europejskiej po wyborze nowej Komisji Europejskiej • Partnerstwo Wschodnie oraz wyzwania na przyszłość 	<ul style="list-style-type: none"> • Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA, sekretarz parlamentarna w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki Łotewskiej, Frans TIMMERMANS, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej odpowiedzialny za lepsze stanowanie prawa, stosunki międzyinstytucjonalne, praworządność i Kartę praw podstawowych • Urban AHLIN, przewodniczący szwedzkiego Riksdagu, Edgars RINKEVIČS, Minister Spraw Zagranicznych Republiki Łotewskiej, Ostap SEMERAK, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji Integracji Europejskiej ukraińskiej Verchownej Rady
Posiedzenie plenarne LIII COSAC Ryga, 31 maja – 2 czerwca 2015 r.	<ul style="list-style-type: none"> • Aktualna sytuacja łotewskiej prezydencji Rady Unii Europejskiej • Polityka energetyczna Unii Europejskiej: stan realizacji, wyzwania i możliwości • Polityka handlowa UE w okresie następnych pięciu lat: skoncentrowanie na negocjacjach w sprawie TTIP UE-USA • Przyszłość kontroli parlamentarnej nad sprawami Unii Europejskiej <ul style="list-style-type: none"> - Udział parlamentów narodowych w unijnym procesie podejmowania decyzji: aktualna sytuacja i przegląd istniejących instrumentów - Zielona karta: w kierunku wzmocnionego dialogu politycznego - Wieloletni program prac Komisji Europejskiej i rola parlamentów 	<ul style="list-style-type: none"> • Laimdota STRAUJUMA, premier Republiki Łotewskiej • Maroš ŠEFČOVIČ, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, odpowiedzialny za unię energetyczną, Jerzy BUZEK, przewodniczący Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego, Petr HLOBIL, przewodniczący Green 10 • Cecilia MALMSTRÖM, komisarz UE ds. handlu, Artis PABRIKS, członek Komisji Handlu Międzynarodowego Parlamentu Europejskiego • Herman DE CROO, członek flamandzkiego parlamentu, Gunter KRICHBAUM, przewodniczący Komisji Spraw Europejskich niemieckiego Bundestagu. • Dominic HANNIGAN, przewodniczący Wspólnej Komisji do Spraw Europejskich irlandzkich Houses of the Oireachtas, Paolo TANCREDI, wiceprzewodniczący Komisji ds. Polityk UE, włoska Izba Deputowanych • Maria João RODRIGUES, członkini Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych Parlamentu Europejskiego, Danielle AUROI, przewodnicząca Komisji Spraw Europejskiej francuskiego Zgromadzenia Narodowego

<p>Posiedzenie przewodniczących COSAC Luksemburg, 12–13 lipca 2015 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Priorytety luksemburskiej prezydencji Rady Unii Europejskiej • Wzmocnienie dialogu politycznego poprzez wprowadzenie „zielonej karty” i poprawę procedury uzasadnionej opinii (procedury „żółtej kartki”) 	<ul style="list-style-type: none"> • Nicolas SCHMIT, Minister Pracy, Zatrudnienia oraz Gospodarki Społecznej i Solidarnej • Paulo MOTA PINTO, przewodniczący Komisji Spraw Europejskich portugalskiego Zgromadzenia Republiki, Lord Timothy BOSWELL, przewodniczący Komisji ds. Unii Europejskiej brytyjskiej Izby Lordów, Frans TIMMERMANS, pierwszy wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, odpowiedzialny za lepsze stanowanie prawa, stosunki międzyinstytucjonalne, praworządność i Kartę praw podstawowych
<p>Posiedzenie plenarne LIV COSAC Luksemburg, 29 listopada–1 grudnia 2015 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Wspólna polityka azylowa i migracyjna • Zwalczenie migracji nieuregulowanej i zabezpieczenie granic zewnętrznych Europy • Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy • Polityka rozszerzenia 	<ul style="list-style-type: none"> • Gaston STRONCK, Dyrektor ds. Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Spraw Europejskich, Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Spraw Europejskich, Laura FERRARA, członkini Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego, Jean-Pierre SCHEMBRI, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) • Michele BORDO, przewodniczący Komisji ds. Polityki UE włoskiej Izby Deputowanych, Rear Admiral Hervé BLÉJEAN, zastępca dowódcy EUNAVFOR MED • Andrus ANSIP, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, odpowiedzialny za jednolity rynek cyfrowy, Jean-Paul ZENS, Premier Conseiller de Gouvernement, Service des médias et des communications, Ministère d'Etat du Grand-Duché de Luxembourg, Kalle PALLING, przewodniczący Komisji do Spraw Europejskich estońskiego Riigikogu, Angelika MLINAR, posłanka do Parlamentu Europejskiego • Simon MORDUE, dyrektor w DG NEAR Komisji Europejskiej (strategia i Turcja), Kamal Izidor SHAKER, przewodniczący Komisji Spraw UE Zgromadzenia Narodowego Słowenii, Gunther KRICHBAUM, przewodniczący Komisji Spraw UE niemieckiego Bundestagu

ZAŁĄCZNIK II - Międzyparlamentarne posiedzenia organizowane przez komisje Parlamentu Europejskiego w Brukseli

2014

Komisje PE	Wydarzenie	Uczestnictwo			
		Parlamente narodowe			PE
		Posłowie	Parlamente	Izby	Posłowie
ECON/ EMPL/ BUDG	20–22 stycznia <u>Europejski Tydzień Parlamentarny:</u> Międzyparlamentarna konferencja w sprawie zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej (art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej)* Europejski semestr – cykle 2013 i 2014	136	28	41	58
	18 lutego <u>Forum parlamentarne</u> pod przewodnictwem Miguela Angela Martíneza i Othmara Karasa, wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnych za stosunki z parlamentami narodowymi: „Parlamente UE w kontekście globalnego zarządzania”	28	15	16	8
FEMM	5 marca <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Zapobieganie przemocy wobec kobiet – zadaniem nas wszystkich”	34	20	22	8
LIBE	19 marca <u>Wspólne posiedzenie komisji:</u> „Przyszłe priorytety w obszarze wolności obywatelskich, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych”	37	24	19	60
ECON	23 września <u>Wymiana poglądów z przedstawicielami parlamentów narodowych:</u> „Europejski semestr – cykl 2014”	18	9	11	47
AFET	1–2 grudnia <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Plan działań UE w zakresie spraw zewnętrznych - Bałkany Zachodnie”	43	27	34	98

2015

Komisje PE	Wydarzenie	Uczestnictwo			
		Parlamente narodowe			PE
		Posłowie	Parlamente	Izby	Posłowie
ECON/ EMPL/ BUDG	2–4 lutego <u>Europejski Tydzień Parlamentarny:</u> Europejski semestr – cykle 2014–2015 Konferencja na mocy art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej*	112	28	42	73
LIBE	23–24 lutego <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Pakiet dotyczący inteligentnych granic: europejskie wyzwania, doświadczenia krajowe, dalsze działania”	25	16	20	40
JURI	26 lutego <u>Warsztaty:</u> „Forum prawa cywilnego i sprawiedliwości Działalność transgraniczna w UE – ułatwienia dla obywateli”	11	11	11	5

FEMM	5 marca <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt za pośrednictwem edukacji”	34	17	26	16
ENVI	30 marca <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Od COP 21 w Paryżu do 2015 r.: plan działania na rzecz innowacyjnej, niskoemisyjnej i zasobooszczędnej Europy”	47	21	27	44
AFET	4-5 maja <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa - perspektywy na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. poświęconym obronności”	35	20	26	48

		Uczestnictwo			
		Parlamenty narodowe			PE
Komisja PE	Wydarzenie	Posłowie	Parlamenty	Izby	Posłowie
LIBE	28-29 maja <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Konferencja w sprawie nadzoru demokratycznego nad służbami wywiadowczymi w UE”	34	17	21	36
TAXE	17 czerwca <u>Wymiana poglądów z przedstawicielami parlamentów narodowych:</u> „Agresywne planowanie podatkowe i kontrola demokratyczna: rola parlamentów”	39	18	20	42
PETI	23 czerwca <u>Wysłuchanie z udziałem parlamentów narodowych:</u> „Prawo do składania petycji”	7	6	6	18
ECON	15 września <u>Wymiana poglądów z przedstawicielami parlamentów narodowych:</u> „Europejski semestr – cykl 2015”	18	11	12	32
LIBE	23 września <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Migracja (w kontekście sytuacji w regionie Morza Śródziemnego oraz potrzeby opracowania całościowego podejścia)”	37	17	19	47
TRAN	13 października <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Transeuropejska sieć transportowa (TEN-T), w tym połączenia transgraniczne”	30	14	17	23
DEVE	13 października <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Niezrealizowane milenijne cele rozwoju i realizacja nowo przyjętych celów zrównoważonego rozwoju”	12	7	8	17
AFET	10 listopada <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Wojny zastępcze w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej i działania następcze w związku z czerwcowym posiedzeniem Rady Europejskiej ds. obronności, w tym globalna strategia UE w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa”	20	13	16	71
AFCO	19 listopada <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Rozwój instytucjonalny UE w przyszłości: wzmacnianie dialogu politycznego między PE a parlamentami krajowymi oraz poszerzanie kontroli nad władzą wykonawczą na poziomie europejskim”	20	13	14	26
CULT	3 grudnia <u>Międzyparlamentarne posiedzenie komisji:</u> „Polityka edukacji i polityka dotycząca młodzieży”	18	11	12	23

* Lista zbiorcza konferencji międzyparlamentarnych z tytułami, które figurowały w oficjalnych programach posiedzeń w dniach konferencji. W dniu 10 listopada 2015 r. Konferencja Międzyparlamentarna przyjęła swój Regulamin, który przewiduje, że: „Konferencja, zgodnie z art. 13 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, nosi nazwę „Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania Gospodarczego w Unii Europejskiej”, a dalej zwana jest międzyparlamentarną konferencją SECG”

ZALĄCZNIK III – Rola wizyt przedstawicieli parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim

Ta zbiorcza lista obejmuje wszystkie wizyty w Parlamencie Europejskim, które zostały zorganizowane przy wsparciu Dyrekcji ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi, a także zorganizowane przy jej wsparciu wideokonferencje z udziałem Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych. Nie jest to wyczerpująca lista wszystkich wizyt posłów lub urzędników parlamentów narodowych w Parlamencie Europejskim.

Jeśli nie określono inaczej, wszystkie dane dotyczą wizyt na szczeblu politycznym (np. wpis „Komisja Spraw Europejskich” oznacza wizytę posłów Komisji Spraw Europejskich, podczas gdy wpis „urzędnicy z Komisji Rozwoju Regionalnego” oznacza wizytę urzędników).

2014

Data	Państwo/izba	Komisja/inne
08/01/2014	UK - Izba Lordów	Komisja Specjalna
08/01/2014	IE - parlament Irlandii	Komisja ds. Miejsc Pracy, Przedsiębiorczości i Innowacji
20/01/2014	UK - Izba Lordów	Podkomisja Spraw Wewnętrznych
21/01/2014	SE - Riksdag	Komisja ds. Zabezpieczenia Społecznego
22/01/2014	FI - Eduskunta	Sekretarze Komisji
28/01/2014	UK - Izba Lordów	Podkomisja Spraw Wewnętrznych
11/02/2014	IE - parlament Irlandii	Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Europejskich
11/02/2014	UK - Izba Gmin	Komisja ds. Audytu Środowiskowego
17/02/2014	NL - Tweede Kamer	Wizyta członka parlamentu
20/02/2014	UK - Izba Gmin	Urzędnicy
05/03/2014	IT - Senato IT - Camera dei Deputati	Komisja Spraw Zagranicznych (wideokonferencja) Komisja Spraw Europejskich (wideokonferencja)
27–28/03/2014	DK - Folketing	Urzędnicy z sekretariatu Komisji Spraw Europejskich
01/04/2014	DK - Folketing	Wizyta Evy Kjer Hansen, przewodniczącej Komisji Spraw Europejskich
03/04/2014	SE - Riksdag	Wizyta członków parlamentu
03–04/04/2014	UK - Izba Gmin	Urzędnicy
15/05/2014	AT - Nationalrat	Urzędnicy z Parlamentsdirektion
05/06/2014	AT - Nationalrat	Wizyta szefa służb prawnych, legislacyjnych i analitycznych z Parlamentsdirektion
23/06/2014	UK - Izba Lordów	Wizyta mająca na celu zapoznanie się z instytucjami UE (urzędnicy)
25/06/2014	UK - Fundacja na rzecz Demokracji Westminster	Delegacja urzędników ze Zgromadzenia Legislacyjnego Afryki Wschodniej - EALA
27/06/2014	LV - Saeima	Przygotowania do prezydencji łotewskiej (wideokonferencja)
08/09/2014	NL - Tweede Kamer	Wizyta Anouchki van Miltenburg, przewodniczącej
11–12/09/2014	AT - Nationalrat	Urzędnicy reprezentujący służby ds. wizyt i wydarzeń w Parlamentsdirektion
24–25/09/2014	UK - Izba Lordów	Podkomisja Ekonomiczno-Finansowa ds. UE
30/09/2014	SE - Riksdag	Urzędnicy z Komisji Obrony oraz Komisji Przemysłu i Handlu
01–02/10/2014	DK - Folketing	Urzędnicy z sekretariatu komisji
06–07/10/2014	DK - Folketing	Urzędnicy z sekretariatu komisji
09/10/2014	LV - Saeima	Wizyta Zandy Kalniņy-Lukaševicy, przewodniczącej Komisji Spraw Europejskich
15/10/2014	EE - Republika Estońska	Wizyta Toomasa Hendrika Ilves'a, prezydenta Republiki Estońskiej
31/10/2014	NL - Tweede Kamer	Urzędnicy

03–04/11/2014	FI - Eduskunta	Wizyta członków parlamentu
04–05/11/2014	UK - Izba Lordów	Podkomisja Rynku Wewnętrznego
10/11/2014	NL - Tweede Kamer	Urzednicy
11–12/11/2014	Rada Nordycka	Komisja Środowiska Naturalnego
12–13/11/2014	UK - Izba Lordów	Urzednicy
13/11/2014	SE - Riksdag	Urzednicy z Wydziału Komunikacji
13/11/2014	UK-IE - Brytyjsko-Irlandzkie Zgromadzenie Parlamentarne	Komisja Spraw Europejskich
13–14/11/2014	UK - Izba Gmin	Urzednicy z Komisji Rozwoju Regionalnego
17–18/11/2014	IE - parlament Irlandii	Urzednicy
18–19/11/2014	UK - Izba Lordów	Podkomisja Spraw Wewnętrznych, Zdrowia i Edukacji
19/11/2014	FR - Assemblée nationale	Komisja Obrony i Komisja Prawna
19–20/11/2014	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Zagranicznych
19–20/11/2014	UK - Izba Gmin	Komisja ds. Środowiska, Żywności i Rolnictwa
19–20/11/2014	CZ - Poslanecká Snemovna	Komisja Wyborcza
03/12/2014	IT - Camera dei Deputati	Wizyta Rosy Bindi, przewodniczącej, oraz innych posłów Parlamentarnej Komisji Śledczej ds. Walki z Mafią
04/12/2014	SE - Riksdag	Urzednicy z Działu Informacji o UE
09/12/2014	IT - Camera dei Deputati	Komisja Śledcza ds. Odpadów
09/12/2014	LV - Saeima	Wizyta przewodniczących Komisji Budżetowej, Komisji Spraw Społecznych, Komisji Spraw Europejskich i Komisji Gospodarczej
09/12/2014	SI - Državni Zbor	Delegacja członków parlamentu
11/12/2014	DE - Bundestag	Komisja Spraw Europejskich
12/12/2014	NL - Tweede Kamer	Urzednicy
12/12/2014	PL - Sejm	Wizyta członków parlamentu

2015

Data	Państwo/izba	Komisja/inne
19/01/2015	DK - Folketinget	Urzednicy
19/01/2015	LV - Saeima	Komisja Spraw Europejskich
20/01/2015	FR - Sénat	Wizyta Jeana Bizeta, przewodniczącego, oraz Simona Sutoura, wiceprzewodniczącego Komisji Spraw Europejskich
21/01/2015	NL - Tweede Kamer	Wizyta członka parlamentu
21/01/2015	CY - Izba Reprezentantów	Komisja ds. Uchodźców, Osób Wyizolowanych, Zaginionych i Znajdujących się w Trudnej Sytuacji
21/01/2015	FR - Assemblée nationale	Wizyta członków parlamentu
21–22/01/2015	NL - Tweede Kamer	Komisja Infrastruktury i Środowiska
21–22/01/2015	FI - Eduskunta	Delegacja członków parlamentu
22/01/2015	UK - Izba Gmin	Komisja Rachunków Publicznych
22/01/2015	Rada Nordycka	Delegacja członków
26/01/2015	FR - Assemblée nationale	Wizyta Danielle Auroi, przewodniczącej Komisji Spraw Europejskich
26/01/2015	IT - Senato & Camera dei Deputati	Urzednicy
28/01/2015	UK - Izba Gmin	Energia i zmiana klimatu
28/01/2015	ES - Cortes Generales	Delegacja członków parlamentu
28–29/02/2015	HU - Zgromadzenie Narodowe	Urzednicy
02/02/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Zagranicznych
04/02/2015	DE - Bundestag	Komisja Sportu
05/02/2015	FR - Sénat & Assemblée nationale	Delegacja członków parlamentu
16–17/02/2015	AT - Nationalrat	Urzednicy

25/02/2015	IE - parlament Irlandii	Wspólna Komisja Sprawiedliwości, Obrony i Równości
02–04/03/2015	PL - Sejm	Urzednicy z Biura Korespondencji i Informacji Kancelarii Sejmu
03/03/2015	UK - House of Commons & House of Lords	Trójstronne posiedzenie z udziałem posłów z obu brytyjskich izb oraz brytyjskich posłów do PE
04/03/2015	DE - Bundestag	Komisja Transportu
05/03/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja poszukująca rozwiązań w zakresie praw i wolności w epoce cyfrowej
11/03/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Europejskich
17/03/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Gospodarcza
17/03/2015	SE - Riksdag	Komisja Obrony
23/03/2015	NL - Tweede Kamer	Komisja Finansów
23/03/2015	SE - Riksdag	Zgromadzenie Parlamentarne Unii dla Śródziemnomorza
24/03/2015	FR - Sénat	Komisja Spraw Europejskich
24/03/2015	SE - Riksdag	Komisja Spraw Europejskich
30/03/2015	NL - Tweede Kamer	Wizyta Anouchki van Miltenburg, przewodniczącej
30/03/2015	FR - Assemblée nationale	Wizyta Elisabeth Guigou, przewodniczącej Komisji Spraw Zagranicznych
06/04/2015	DE - Bundestag	Komisja ds. Środowiska, Ochrony Przyrody, Budynków i Bezpieczeństwa Jądrowego
13–14/04/2015	UK - Izba Gmin	Urzednicy Biblioteki
14/04/2015	SI - Državni Zbor	Wizyta Kamala Izidora Shakera, przewodniczącego Komisji Spraw UE; Uršuli Zore Tavčar, sekretarz generalnej, oraz Jerneji Bergoč, zastępczyni sekretarza generalnej Członkowie Parlamentu
16/04/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Europejskich
16/04/2015	UK - Izba Gmin	Urzednicy
20/04/2015	NL - Tweede Kamer	Komisja Infrastruktury i Środowiska
22/04/2015	DK - Folketinget	Duńska/grenlandzka delegacja posłów do Parlamentu
24/04/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Socjalnych
28/04/2015	FR - Sénat	Wizyta Gérard Larcher, przewodniczącego
04/05/2015	DE - Bundestag	Wizyta członków parlamentu
06/05/2015	IT - Senato	Komisja Spraw UE (wideokonferencja)
07/05/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Gospodarcza
12/05/2015	IE - parlament Irlandii	Urzednicy
12/05/2015	SE - Riksdag	Komisja Konstytucyjna
12–13/05/2015	HU - Zgromadzenie Narodowe	Urzednicy z Komisji ds. Kultury
13/05/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Prawna
18/05/2015	FR - Sénat	Delegacja członków parlamentu
19–20/05/2015	SE - Riksdag	Urzednicy z biur rządowych
26–28/05/2015	RO - Camera Deputaților	Wizyta Cristiana-Adriana Panciu, sekretarza generalnego
28–29/05/2015	UK - Izba Gmin	Wizyta mająca na celu zapoznanie się z instytucjami UE (urzednicy)
15/06/2015	SE - Riksdag	Komisja Transportu i Komunikacji
23/06/2015	DE - Bundestag	Komisja ds. Turystyki
23–24/06/2015	DE - Bundestag	Komisja Prawna
30/06/2015	IT - Senato	Delegacja administratorów
02/07/2015	SK - Rada Narodowa	Wizyta Daniela Guspana, sekretarza generalnego kancelarii
02/07/2015	UK - Izba Lordów	Komisja Specjalna ds. UE; Podkomisja Energii i Środowiska UE; Podkomisja Rynku Wewnętrznego UE
06/07/2015	NL - Tweede Kamer	Wizyta Anouchki van Miltenburg, przewodniczącej
07/07/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw UE

14/07/2015	UK-IE - Brytyjsko-Irlandzkie Zgromadzenie Parlamentarne	Komisja Gospodarcza
16/07/2015	NL - Tweede Kamer	Komisja Spraw UE
02–03/09/2015	UK - Izba Lordów	Wizyta Baronessy Scott of Needham Market, postanki do parlamentu
08/09/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja ds. Finansów
14–15/09/2015	FI - Eduskunta	Delegacja nowych członków parlamentu
16–17/09/2015	FI - Eduskunta	Delegacja nowych członków parlamentu
17/09/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Zagranicznych
17/09/2015	SE - Riksdag	Komisja ds. Kultury
21/09/2015	DE - Bundestag	Komisja Rozwoju
21/09/2015	NL - Tweede Kamer	Komisja ds. UE
22/09/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Zrównoważonego Rozwoju; Komisja ds. Finansów; Komisja Spraw Zagranicznych
29–30/09/2015	AT - Nationalrat	Wizyta Karlheinz Kopfa, wiceprzewodniczącego
29–30/09/2015	UK - Izba Lordów	Wizyta mająca na celu zapoznanie się z instytucjami UE (urzędnicy)
12–13/10/2015	FI - Eduskunta	Delegacja nowych członków parlamentu
13/10/2015	FR - Assemblée nationale	Delegacja członków parlamentu (wideokonferencja)
14–15/10/2015	FI - Eduskunta	Delegacja nowych członków parlamentu
20/10/2015	IE - parlament Irlandii	Urzędnicy z Departamentu Pracy, Przedsiębiorstw i Innowacji
27/10/2015	NL - Tweede Kamer	Wizyta Marka Harbersa, przewodniczącego delegacji (wideokonferencja)
10/11/2015	UK - Izba Lordów	Podkomisja Rynku Wewnętrznego UE
10/11/2015	SE - Riksdag	Komisja Zdrowia i Dobrostanu
12/11/2015	SE - Riksdag	Urzędnicy z Wydziału Komunikacji
16/11/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Spraw Socjalnych
18–19/11/2015	RO - Senat	Wizyta Ovidiu Liviu Dontu, przewodniczącego, oraz innych posłów z Komisji spraw konstytucyjnych, wolności obywatelskich i monitorowania wdrażania decyzji wydawanych przez Europejski Trybunał Praw Człowieka
25–26/11/2015	CZ - Senát	Delegacja członków parlamentu
30/11/2015	NL - Tweede Kamer	Wizyta Anouchki van Miltenburg, przewodniczącej
02/12/2015	EE - Riigikogou	Komisja Spraw UE
02/12/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja Gospodarcza
07/12/2015	FR - Assemblée nationale	Komisja ds. Finansów
07–08/12/2015	IT - Camera dei Deputati	Wizyta Laury Boldrini, przewodniczącej
08/12/2015	DE - Bundestag	Komisja ds. Dzieci

ZALĄCZNIK IV - Dane dotyczące mechanizmu wczesnego ostrzegania

Komisja Prawna, odpowiedzialna za kwestie związane ze zgodnością z zasadą pomocniczości w Parlamencie Europejskim, sformułowała następujące definicje przedkładanych przez parlamenty narodowe dokumentów:

- „Uzasadnione opinie” to dokumenty wskazujące na niezgodność projektu aktu ustawodawczego z zasadą pomocniczości, które przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu w terminie ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 6 protokołu nr 2 załączonego do Traktatu z Lizbony.
- „Uwagi” oznaczają wszelkie inne dokumenty, które nie spełniają ww. kryteriów mających zastosowanie do uzasadnionych opinii.

Dokumenty parlamentów narodowych z lat 2014–2015					
Państwo członkowskie	Parlament/izba	Uzasadnione opinie		Uwagi	
		2014	2015	2014	2015
Austria	Nationalrat	1	0	2	0
Austria	Bundesrat	5	0	0	3
Belgia	Chambre des Représentants	0	0	0	2
Belgia	Sénat	0	0	0	0
Bułgaria	Narodno Sabranie	0	0	0	1
Chorwacja	Hrvatski Sabor	0	0	1	1
Cypr	Vouli ton Antiprosópon	0	0	0	2
Republika Czeska	Poslanecká sněmovna	0	1	2	1
Republika Czeska	Senát	1	1	10	6
Dania	Folketinget	0	0	0	0
Estonia	Riigikogu	0	0	0	0
Finlandia	Eduskunta	0	0	0	1
Francja	Assemblée Nationale	0	0	2	6
Francja	Sénat	1	0	0	1
Niemcy	Bundestag	0	0	0	0
Niemcy	Bundesrat	0	0	4	4
Grecja	Vouli ton Ellinon	0	0	0	0
Węgry	Országgyűlés	0	1	0	0
Irlandia	Houses of Oireachtas	0	0	1	1
Włochy	Camera dei deputati	0	0	9	4
Włochy	Senato	0	0	32	13
Litwa	Seimas	1	0	1	0
Luksemburg	Chambre des Députés	1	0	1	1
Łotwa	Saeima	0	0	1	0
Malta	Kamra tar-Rappreżentanti	0	0	1	0
Holandia	Tweede Kamer	1	1	1	1
Holandia	Eerste Kamer	0	0	0	0
Polska	Sejm	0	0	0	1
Polska	Senat	0	0	4	1
Portugalia	Assembleia da República	0	0	25	8
Rumunia	Camera Deputaţilor	0	1	8	7
Rumunia	Senatul	0	0	0	5
Hiszpania	Cortes	0	1	31	10
Szwecja	Riksdagen	1	1	0	0
Słowenia	Državni Zbor	0	0	0	0
Słowenia	Državni Svet	0	0	0	0
Słowacja	Národná rada	0	1	0	2
Zjednoczone Królestwo	House of Commons	1	0	1	0
Zjednoczone Królestwo	House of Lords	0	0	1	0
ŁĄCZNIE		13	8	138	82

Niniejsza tabela uwzględnia jedynie dokumenty parlamentów narodowych, które zostały przedłożone w odpowiedzi na projekty aktów ustawodawczych wchodzących w zakres protokołu nr 2 załączonego do Traktatu z Lizbony. Nie obejmuje ona dokumentów, które zostały wysłane w związku z konsultacyjnymi dokumentami nieustawodawczymi, zielonymi księgami i białymi księgami (w ramach tzw. nieformalnego dialogu politycznego).

ZALĄCZNIK V - Europejskie Centrum Badań Parlamentarnych i Dokumentacji (ECPRD)

A. Kwestie, w których organy polityczne i służby administracyjne Parlamentu Europejskiego konsultowały się z siecią ECPRD w 2014 i 2015 r. w drodze wniosków o analizę porównawczą:

2014

- Wykorzystanie urządzeń mobilnych i rozwiązania w zakresie mobilności (ankieta w sprawie tabletów)
- Ankieta dotycząca równowagi między pracą a życiem prywatnym adresowana do pracowników o zadaniach związanych z ustawodawstwem
- Przepisy dotyczące kontaktów między pracownikami parlamentów a lobbistami / przedstawicielami grup interesu
- Przepisy w sprawie reprezentacji interesów (lobbingu) w państwach członkowskich UE
- Tłumaczenie na język migowy w czasie wydarzeń w parlamencie

2015

- Oświadczenie majątkowe posłów w związku z ich działalnością prawniczą
- Działanie pozytywne / dyskryminacja odwrotna w parlamentach
- Praktyka parlamentarna i organizacja w zakresie oceny skutków (ex-ante) i ewaluacji (ex-post)
- Specjalne aspekty procedur mających zastosowanie do wniosków o uchylenie immunitetu poselskiego
- Kluczowe wskaźniki skuteczności działania w parlamentach
- Kontrola oświadczeń majątkowych posłów oraz mechanizm zapobiegania konfliktom
- Kwestie prawne związane z rozwojem robotyki i sztucznej inteligencji
- Wdrażanie planowania strategicznego w parlamentach
- Urlop macierzyński dla posłanek
- Procedury stosowane w parlamentach narodowych do oceny wpływu projektów ustawodawczych na prawa podstawowe
- Uchylenie immunitetu poselskiego posła
- Asystenci parlamentarni pracujący dla indywidualnych posłów Istniejące przepisy stosowane w rozwiązywaniu konfliktów i w przypadkach napastowania
- Kwestie prawne związane z rozwojem robotyki i sztucznej inteligencji (aktualizacja)

B. Seminaria i posiedzenia statutowe ECPRD w 2014 i 2015 r.

Wydarzenie	Miejsce	Data
Seminaria w 2014 r.		
Struktury i procedury związane z kodeksem postępowania dla posłów oraz z uczciwością pracowników parlamentarnych	Skopje	8–9 maja 2014 r.
Rosnące nierówności dochodów i stabilność demokratyczna	Londyn	5–6 czerwca 2014 r.
Zapisy stenograficzne: Sprawozdanie z obrad parlamentu w XXI wieku	Lublana	5–6 czerwca 2014 r.
Od e-parlamentu do inteligentnego parlamentu: Jak zwiększyć uczestnictwo obywateli poprzez technologie internetowe i media społecznościowe? W jaki sposób regulamin parlamentu może wspierać przejrzystość i uczestnictwo?	Rzym	12–13 czerwca 2014 r.

E-parlament w działaniu: najlepsze praktyki w zakresie planowania strategicznego w dziedzinie ICT, bezpieczeństwa informacji, mobilności i przetwarzania w chmurze	Podgorica	6–7 listopada 2014 r.
Posiedzenia statutowe w 2014 r.		
Posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Berlin	27–28 marca 2014 r.
Posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Tallin	4–5 września 2014 r.
Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej (oraz posiedzenie sekretarzy generalnych ECPRD)	Oslo	11–12 września 2014 r.
Roczna konferencja korespondentów	Belgrad	16–18 października 2014 r.
Seminaria w 2015 r.		
Komunikacja, digitalizacja procedur i przejrzystość w parlamentach (Parli@ments on the Net XIII)	Bruksela, Parlament Europejski	16-17 kwietnia 2015 r.
Pewne kluczowe kwestie dla parlamentów w Europie: polityka budżetowa ukierunkowana na zwiększenie rozliczalności, zabezpieczenia społeczne i postęp technologiczny	Warszawa	28–29 maja 2015 r.
Udział obywateli w procesie sporządzania i wprowadzania w życie przepisów	Zagrzeb	11–12 czerwca 2015 r.
Biblioteki i usługi w zakresie analiz w służbie przejrzystości parlamentu	Budapeszt	24–25 września 2015 r.
Warunki, zalety i wady jedno- i dwuizbowych systemów parlamentarnych	Haga	5–6 listopada 2015 r.
E-Parlament - usługi ICT z każdego miejsca i w jakimkolwiek czasie: nowe wyzwania i projekty	Ankara	5–6 listopada 2015 r.
Posiedzenia statutowe w 2015 r.		
Posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Rzym	26–27 marca 2015 r.
Posiedzenie Komitetu Wykonawczego	Strasburg	10–11 września 2015 r.
Roczna konferencja korespondentów	Berno	10–17 października 2015 r.

C. Parlamenty w Europie w centrum uwagi (Spotlight)

Prawo posłów do PE udziału w posiedzeniach parlamentów narodowych

Edycja Spotlight nr 1 - październik 2014

Przegląd programów stabilności i konwergencji przez parlamenty narodowe w ramach europejskiego semestru

Edycja Spotlight nr 2 - listopad 2014

Sprawowana przez parlamenty narodowe kontrola wykorzystania funduszy strukturalnych UE

Edycja Spotlight nr 3 - styczeń 2015

Podstawy prawne udziału parlamentów narodowych w sprawach UE

Edycja Spotlight nr 4 - marzec 2015

Pomoc finansowa i usługi wsparcia na rzecz ubiegających się o azyl w UE

Edycja Spotlight nr 5 - maj 2015

Nadzór parlamentarny w obszarze sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, zwłaszcza w zakresie ochrony danych

Edycja Spotlight nr 6 - czerwiec 2015

Lista bezpiecznych krajów pochodzenia w ramach przepisów azylowych państw członkowskich UE
Edycja Spotlight nr 7 - wrzesień 2015

Debaty i działalność w parlamentach narodowych w zakresie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego
Partnerstwo inwestycyjne między UE a USA
Edycja Spotlight nr 8 - grudzień 2015

PARLAMENTY NARODOWE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Marzec 2016 r.

wyberane w wyborach bezpośrednich

wyberane w wyborach pośrednich /
mianowane / inne

 Belgique/België/ Belgien BELGIA Kamer van Volksvertegen- woordigers/ Chambre des Représentants/ Abgeordneten-kammer 150 Senaat - Sénat - Senat 60 	 България BUŁGARIA Народно Събрание (Narodno Sabranie) 240 	 Česká Republika REPUBLIKA CZESKA Poslanecká Sněmovna 200 Senát 81 	 Danmark DANIA Folketing 179
 Deutschland NIEMCY Deutscher Bundestag 630 Bundesrat 69 	 Eesti ESTONIA Riigikogu 101 	 Éire/Ireland IRLANDIA Dáil Éireann 158 Seanad Éireann 60 	 Ελλάδα GRECJA Βουλή των Ελλήνων (Vouli Ton Ellinon) 300
 España HISZPANIA Congreso de los Diputados 350 Senado 208 58 	 France FRANCJA Assemblée nationale 577 Sénat 348 	 Hrvatska CHORWACJA Hrvatski Sabor 151 	 Italia WŁOCHY Camera dei Deputati 630 Senato della Repubblica 315 5
 Κύπρος CYPR Βουλή των Αντιπροσώπων ¹ (Vouli Antiprosopon) 56 	 Latvija ŁOTWA Saeima 100 	 Lietuva LITWA Seimas 141 	 Luxembourg LUKSEMBURG Chambre des Députés 60
 Magyarország WĘGRY Országgyűlés 199 	 Malta MALTA Il-Kamra Tad-Deputati 69 	 Nederland HOLANDIA Tweede Kamer 150 Eerste Kamer 75 	 Österreich AUSTRIA Nationalrat 183 Bundesrat 61
 Polska POLSKA Sejm 460 Senat 100 	 Portugal PORTUGALIA Assembleia da República 230 	 România RUMUNIA Camera Deputatilor 379 Senat 168 	 Slovenija SŁOWENIA Državni Zbor 90 Državni Svet 40
 Slovensko SŁOWACJA Národná Rada 150 	 Suomi/ Finland FINLANDIA Eduskunta 200 	 Sverige SZWECJA Riksdagen 349 	 United Kingdom ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO House Of Commons 650 House Of Lords ² 815

Źródła: Europejskie Centrum Badań i Dokumentacji Parlamentarnej (ECPRD); dokumenty informacyjne na temat parlamentów narodowych opracowywane przez Dyрекcję ds. Stosunków z Parlamentami Narodowymi; baza danych Parline Unii Międzyparlamentarnej; badania własne, 14 marca 2016 r. |¹ Kolejne 24 miejsca zarezerwowano dla posłów ze społeczności Turków cypryjskich, lecz ze względu na sytuację polityczną na wyspie nie są one obecnie obsadzone |² Kwalifikujący się posłowie z Izby Lordów, dane na dzień 14 marca 2016 r. pochodzące z tabeli podziału mandatów na stronie internetowej Izby Lordów.

RELNATPARL@EP.EUROPA.EU

WWW.EUROPARL.EUROPA.EU/RELNATPARL